TUNTURILATU 2/2004

Kavtsin hiihtovaellus Nuorgamista Raja-Jooseppiin 4.4.-16.4.2004

Suomi päästä päähän - 1. osuus

Neljäntenä päivänä huhtikuuta purkautui 22 henkilön vaellusporukka postiautosta Nuorgamissa. Ahkiot ja sukset purettiin auton takaosan tavaratilasta jäiselle hangelle. Retken vetäjä **Martti Mäkelä** piti avauspuheen Kavtsin kolmivuotisen Suomi päästä päähän -hankkeen ensimmäiselle etapille, hiihtovaellukselle Nuorgamista Sevettijärven kautta Raja-Jooseppiin. Puheen päätteeksi Martti antoi vielä käytännön ohjeita, mm. vessapaperien polttamisesta.

Vaellus alkoi pitkällä nousulla ja leiri pystytettiin navakassa tuulessa ylhäällä olevan lammen rantaan. Yhteisiin varusteisiin kuului kaira ja elävää vettä saatiin helposti koko porukalle. Ensimmäisenä ja toisena vaelluspäivänä reittivalinnat jouduttiin tekemään heikon lumitilanteen ehdoilla. Välillä näytti, että lumi loppuu kokonaan. Vaellusta oltiinkin jo ristimässä antikaamosvaellukseksi eikä aiheetta, sillä yhdessä ahkiossa oli jo ensimmäisen päivän jälkeen läpireikä.

Kaamosvaelluksen jälkeisen kehitystyön tuloksena vaelluksella oli koekäytössä uusi malli ”kösäkkö”-talviteltasta sekä uusia vahvistettuja Kavtsin ahkioita. Yhdestätoista telttaparista yhdeksällä oli käytössään ”savupiipulla” varustettu ”kösäkkö”-teltta, jossa petroli-polttimen avulla saadaan vaatteet kuivattua sekä ruuat ja vedet keitettyä.

Tunturiladun kammi 60-luvulta

Kolmannen päivän aamuna ennen lähtöä tutustuttiin Tunturiladun 60-luvulla talkoovoimin rakentamaan Moresveijohkan kammiin. Aurinko porotti koko päivän helteisesti pilvettömältä taivaalta. Matkaan lähdettiin päivittäin yhdeksän, puoli kymmenen aikaan. Puolen päivän jälkeen pidettiin puolen tunnin kahvitauko ja puoli kolmelta 1½-tunnin ruokatauko. Leiriytyminen tapahtui alkumatkasta ilta kahdeksalta ja maaston helpottuessa tuntia tai kahta aiemmin.

Alkumatka Sevettijärvelle asti osoittautui pitkien päivämatkojen, maaston ja lumitilanteen vuoksi vaativammaksi kuin moni oli ajatellut. Pitkät jäähiihtoosuudet menivät kuin huomaamatta tasaisella hiihtovauhdilla.

Sevettijärveltä lähdettäessä saatiin maistaa kovaa vastatuulta ja vesisadetta. Suolistaipaleella ”kösäköt” ja Hiker-keittimet olivat arvossaan, kun läpimärkiä vaatteita kuivailtiin teltan lämmössä. Suolistaipaleen kodassa pidettiin haikea jäähyväisjuhla yksiviikkolaisille, jotka joutuivat lähtemään etelän työelämään.

Inarinjärveä riittämiin

Lauantaina 10.4. lähdettiin hiihtämään Inarinjärven jäätä ja sitä riitti. Hiihtoreitti kulki Suolisvuonoa pitkin Pisteristä kaakkoon sijaitseville saarille, jonne jäätiin leiriin. Sää oli hienon aurinkoinen lukuun ottamatta aamupäivän lyhyttä räntäkuuroa.

Päivällä vastaan tuli kolme ranskalaista vetäen valtavia Fjellpulkenin ahkioita. Kavtsin ahkiot näyttivät ihan lilliputeilta niiden rinnalla. Seuraavana päivänä jäähiihto jatkui Vasikkasaarien ja Iso-Roiron kautta Rovassaareen. Koko päivä oli harmaata, mutta mitään ei satanut. Kaukana edessä näkyi sininen taivas ja muutamia yksinäisiä pilven hattaroita. **Rönnbergin Anja** veti illalla keppijumpan ja se teki puuduttavan jäähiihdon päälle hyvää, niin hyvää, että jumpasta tuli lopuille päiville vakituinen ohjelmanumero.

Maanantaina 12.4. oli vielä pieni pätkä jäähiihtoa ja Peskanlahdessa jätettiin juhlallisesti jäähyväiset Inarinjärvelle hei-huutojen kera. Juhlapuheessa siteerattiin ”Tohtori Zivagoa” soveltaen – Ei Inaria voi kuin peltoa ylittää. Leiripaikka löydettiin Sarmijärveltä kapeasta niemen kärjestä, jossa oli upea hiekkaranta ja paljon hyviä venyttelypuita.

Ei ollut löylyissä moittimista!

Tiistaina hiihdeltiin Susitalakselle. Martti kertoi Talaksen historiasta ja myöhemmin juotiin kahvit tuvassa. Naisten johdolla aloitettiin saunominen ja kyllä teki hyvää. Ei ollut löylyissä moittimista. Ja avantokin oli mitä virkistävin. Illalla vietettiin vielä lättykestit ja mahat pinkeinä kömmittiin nukkumaan.

Aamulla **Variksen Marjatta** oli herännyt aikaisin ja keittänyt puuron ja kahvit valmiiksi. Yhdeksältä lähdettiin hiihtämään isolle porokämpälle ja kurun kautta Sarmin eteläpuolelle Tunturikodon raunioille. Ylitys meni ihan huomaamatta, vaikka moni oli luullut nousua raskaaksi. Martilla taisi osua suunnistus nappiin ja hyvä niin.

Leiri pistettiin pystyyn kolmosjärven päähän. Seuraavana päivänä hiihdettiin Vuoksijärvelle. Hanki upotti, mutta eilispäivän takkuilua ei enää esiintynyt.

Päivällä satoi sakeana kastelevaa räntää. Sade kuitenkin lakkasi, mutta hanki ei jaksanut kantaa edes metsäautotiellä. Päivämatka oli kuitenkin lyhyt ja viimeinen leiripaikka löytyi Luttojoen varresta kauniilta jokitörmältä. Aamulla hiihdettiin takaisin Raja-Joosepin tien varteen ja matkattiin pois venäläisellä linja-autolla.

Niin oli reissu tehty ja Suomi päästä päähän -tapahtuman 1. etappi onnellisesti takanapäin.

Hiihto jatkuu ensikeväänä samasta paikasta Tulppioon ja Sallaan. Välissä on kuitenkin pyöräily- ja patikointiosuudet kesällä ja syksyllä.

Teksti ja kuvat:
Panu Loisa

Paikka paikoin lunta oli vähänlaisesti, mutta reissu pystyttiin toteuttamaan suunnitelmien mukaisesti.

Okta ja Kumpe soutivat Oulujärvellä. 4

Viime vuosi paketoitiin Pyhtäällä. 6

Hiihto-vaelluksella ensi kertaa. 7

Vienan Karjalassa erilaista vaellus-maastoa. 12

Puheenjohtajan tähdenvälit

Älä koskaan lähde yksin tunturiin
Varaudu aina pahimman varalle
Älä koskaan yliarvioi kykyjäsi
Opi tuntemaan luonto ja suojele sitä
Kunnioita tuntureita

Tunturivaeltajan säännöt sisältävät paljon tietoa, kokemusta ja viisautta. Ennen kaikkea turvallisuutta. Sääntöjen sanomaa olisi meidän jokaisen mietittävä ja sisäistettävä sanomassa oleva viisaus. Niistä olisi keskusteltava eri ihmisten kokemusten pohjalta, vaikkapa kerhoilloissa.

Usein käytetty sanonta: Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty, pitää paikkansa turvallisuusasioissa. Jo retken tai vaelluksen suunnitteluvaiheessa mm. reitin, aikataulun, varusteiden ja ryhmän rakenteen huomioiminen on lähdettävä turvallisuudesta. Tulisi aina muistaa, että ennakkopaineita on vältettävä. Helposti tavoitesokeus ja tavoitteeseen pyrkiminen keinolla millä hyvänsä aiheuttaa turhaa riskinottamista, jolloin saattaa olla vaarallinen tai jopa murheellinen seuraus. Tiukasti reitti- ja aikataulusuunnitelmista kiinni pitäminen saattaa olla riskitekijä.

Ryhmässä liikkuminen on paitsi rattoisampaa myös turvallisempaa. On paljon helpompi nousta lumikuopasta ylös kaatumisen jälkeen, kun kaveri on ensin auttanut rinkan pois niskasta tai pelastautua vedestä toisten auttamana ja saada ylleen kuivaa vaatetusta retkitoverin rinkasta, sillä omat vaatteethan ovat tietenkin kastuneet rinkassa, joka oli selässä tai on edelleen vedessä.

Järkevä mutta ei ylivarautuminen sekä omien ja retkitoverien kunnon ja taitojen tunteminen edesauttavat vaelluksen onnistumista.

Luonnon merkkien ja sään tuntemisesta on hyötyä. Osaa välttää avotuntureita silloin kun pulmuset hakeutuvat jokilaaksoihin tai kuun ympärillä on illalla rengas. Tunturimaitten korkeudet ja pitkät etäisyydet opettavat kunnioittamaan tuntureita.

Tunturivaeltajan sääntöjä ei pidä ymmärtää vaeltamisen pelotteena vaan apuna, joita etukäteen mietittynä saa retkestä ja vaelluksesta antoisamman.

Uudesta lainsäädännöstä johtuen latuyhdistyksille suunnattua koulutusta turvallisuudesta on järjestetty Suomen Ladun toimesta. Yleisessä koulutustilaisuudessa on ollut mukana parin kerhon jäseniä sekä kaksi henkilöä Tunturiladun johtokunnasta, jotka laativat mallin turvallisuusasiakirjasta kerhoja varten. Malli valmistuu kesän aikana ja on tarkasteltavana viimeistään Kesäpäivillä. Asia on tärkeä, sillä tapahtuman turvallisuudesta vastaa toiminnan kokonaisuuden järjestäjä eli hallitus kollektiivisesti.

* * *

Alppaksen järjestämillä kesäpäivillä järjestetään kerhojen edustajien ja yhdistyksemme vastuuhenkilöiden yhteistapaaminen, jossa puhutaan ainakin turvallisuusasiakirjasta, jäsenrekisterin hyötykäytöstä ja kerhojen toiveista. Jokaisesta kerhosta toivotaan osallistujia.

* * *

Kesään kuuluu myös leiripäivät Jyväskyläsä Laajavuoren alueella ja siellä vaelluskilpailu, jossa on mukana yhdistyksestämme monta joukkuetta, myös johtokunta. Perinteisesti leiripäivillä on tunturilatulaisia ollut mukana runsaasti. Joko ensi kesänä päästään sataan osallistujaan.

Tietenkin vaellukset, retket ja iltalenkit kuuluvat meidän kunnon ylläpito-ohjelmaamme säästä riippumatta

* * *

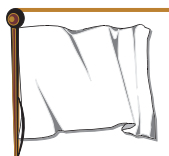
Toukokuun viimeisellä viikolla Susikyrössä ja Aihkissa oli rauhallista. Jänisten töpöstely männikössä ja ketun rauhallinen jolkottelu aivan Koira-Oskarin ikkunan edessä oli mukavaa katseltavaa.

Vuontisjärven jäät sulivat paikalleen ja tunturien lumiläikkäiset rinteet pääsivät peilautumaan vedenpintaan. Koivuissa lehdet olivat hiirenkorvalla. Siepot olivat aloittaneet pesimispuuhat, vaikka pöntöt kaipaisivat kunnostamista ja uudistamista.

Vuontispirtin lompolossa vesilintuja oli useita kymmeniä. Lapintiirat lekuttivat ja syöksyivät rannan tuntumassa kevätriemua rinnassaan.

Soisin mielelläni jokaiselle tunturilatulaiselle sen saman mielihyvän tunteen, jonka itse koin Susikyrön rannoilla toukokuussa. Toivotan lämminta kesää kaikille.

Raimo

LIPPUKILPAILU

Kiitokset

kaikille lippukilpailuun osallistuneille. Saatujen ehdotusten pohjalta on hyvä jatkaa asian työstämistä eteenpäin.

Tunturiladun johtokunta

Ystävien yllyttämänä oli Aiun Uula kerran päätynyt Sodankylän Kantakievariin naisten tansseihin. Outo tilanne oli tietenkin vaatinut runsaanlaisesti rohkaisuksi nautittua juomaa, ja niinpä ilta oli kulunut joltisenkin laisessa humussa.

Seuraavana päivänä kaverit sitten kyselivät uteliaina, että oliko Uulaa kyllä haettu, ja oliko ollut muuten vientiä.

- Nah, s´oli tylyä, tilitti Uula iltaansa, portshari tul hakemhan ja polliisi vei putkhan.

- Heikha -

TOIMINTA-MUISTIO

VUOSI 2004

31.7 - 7.8.	Login kerhoviikko Susi-Talaksella
13.-15.8.	Kesäpäivät Syöksynsuun leirikeskuksessa
28.8.-4.9.	Geatkin kerhoviikko Susikyrössä
4.-11.9.	Oktan kerhoviikko Susi-Talaksella
4.-11.9.	Njealljen kerhoviikko Susikyrössä
11.-18.9.	Kolbman kerhoviikko Susi-Kiisalla
8.-10.10.	Susiaiset ja syyskokous Sotkamon Vuokatinrannassa

VUOSI 2005

1.-8.1.	Kolbman kerhoviikko Susikyrössä
2.-9.4.	Tsietsan kerhoviikko Susikyrössä
2.-9.4.	Login kerhoviikko Susi-Talaksella
3.-10.9.	Njealljen kerhoviikko Susikyrössä • Kevätkokous ja kevätpäivät Geatkin järjestäminä • Kesäpäivät Njealljen järjestäminä • Syyskokous ja Susiaiset Kumpen isännöiminä

VUOSI 2006

4. - 6. 3.	Kevätkokous ja kevätpäivät Ovtsin järjestäminä • Kesäpäivät Vihttan järjestäminä • Susiaiset Susikyrössä • Syyskokous ja 60-vuotisjuhla Kolbman järjestäminä Tampere-talossa

Koulutus-toimikunta tiedottaa

Koulutustoimikunta järjestää tänä vuonna kurssin retkenvetäjille käyttäen valmistunutta Tunturiladun Eräretkenvetäjän kurssimateriaalia. Koulutuksessa paneudutaan monipuolisesti retkenvetäjänä tarvitsemien tietojen ja taitojen kehittämiseen.

Teoriaosassa tutustutaan niihin käytännön asioihin, joita retkenvetäjän täytyy hoitaa (esim. retken suunnittelu ja vetäminen, toimiminen hätätilanteissa). Luennoilla pohditaan myös ”henkisempiä” asioita, mm. mietitään ratkaisuja moniin retkellä mahdollisesti esiin tuleviin ongelmiin. Maastoosassa kurssilaiset harjoittelevat teoriaa käytännössä suunnittelemalla ja toteuttamalla viikonlopun vaelluksen ja ratkoen syntyneitä ongelmatilanteita..

Kurssi on tarkoitettu henkilöille, jotka omaavat retkeilyn ja suunnistuksen perustiedot ja taidot. Vähemmän kokeneille retkeilijöille suosittelemme osallistumista Tunturiladun kesä- tai talviretkeilyn kusseille.

Koulutustoimikunta on tietoinen, että kerhoilla on usein vaikeuksia saada vaelluksilleen vetäjiä. Kerhoilla on paljon erinomaisia vaeltajia, jotka tarvitsevat pientä kannustusta ja rohkaisua ennen kuin uskaltavat suuremman ryhmän vetäjäksi. Tämä kurssi tarjoaa kerhoille erinomaisen mahdollisuuden hoitaa tämä ongelma kuntoon. Kerhot voisivat kustantaa jollekin kerholaiselle kurssille osallistuminen, toivoen vastapalkkioksi vaelluksen vetämistä kerholle. Kurssista kiinnostunut kerhon jäsen voisi myös varmasti kääntyä kerhovastaavien puoleen kyseisessä asiassa.

Koulutustoimikunta toivottaa tietysti kaikki kurssista kiinnostuneet osallistumaan Tunturiladun Retkenvetäjän kurssille.

Njealljen kuulumisia

Puheenjohtaja tässä ihmettelee mihin hävisi viime kevään huhtikuun kerhomme tapaaminen ja niin moni muukin kerholaisista oli sitä mieltä, että tuli tapaamisiin liian pitkä väli, kun ei huhtikuun tapaamista hiihtoretken merkeissä ollut – korjataan ensikeväänä se virhe hyviä vinkkejä mahdollisesta hiihtoviikkopaikasta otetaan vastaan ja ajasta myös!

Kävimme tutustumassa 22.-23.5. Leivonmäen kansallispuistoon ja ennenkaikkea tapaamassa toisiamme –aina yhtä kiva nähdä Teitä ja kiitos Airille kivasti järjestetystä retkestä – nuotiokahvit maistuivat yhtä hyvältä, kun aina ennenkin ja tulihan matkalla poikettua viinitilalla ja paikalliseen juustolaan.

Kevään korvalla kävi luonani vieraita

Pekka Huttusen haastattelun merkeissä, joka vihdoin viimeinen on hoidettu – kiitos Raimo Pahkala ja Pauli Hulkkonen – miten ihmeellä Pekka voi muistaa niin hyvin paikat, ajat ja nimet.

Muisteloista kuuluu lisää myöhemmin. Pitäisiköhän perustaa muistikerho, jonka vetäjäksi Huttus-Pekka.

Tulevasta toiminnasta: Seuraava tapaamisemme on yhteinen juhannus Kangaspellossa, jota vietetään ”Vanhan ajan juhannuksen merkeissä ” – mitä se sitten tarkoittaneen – juhannuksen jälkeen ollaan viisaampia –luulisin! Ilmoittautumisia olen pyytänyt kerholaisiltani 15. 06. mennessä – postikortilla – arvatkaapa miksi?! Ilmeisesti alamme harjoitella ”Käskynkkälää” varten – yhteinen joulu on koettu ja nyt juhannus – mitähän sitten.

Toimintasuunnitelmaan on merkitty toimintapäivä 7.8. Kangaspellossa, mutta siihen voi olla, että tulee muutos – palataan asiaan myöhemmin.

Elokuun jälkeen tulee syyskuu ja perinteinen ruskaretki 4.-11.9 – auto on varattu ja kohti Susikyröä lähdemme lauantaiaamuna Mikkelistä aamulla ani varhain, joten ilmoittele ajoissa, jos lähdet mukaan linja-autoon Karille tai minulle. Otamme mukaan matkan varrelta myös muita Tunturilatulaisia, jos olette samaan suuntaan menossa ottakaahan yhteyttä – matka menee paljon rattoisammin porukassa, kun yksin ajaen.

Syksyn Susiaiset lähestyvät - löytyykö kerhostamme uusia susiehdokkaita –

paperit ennättää vielä panna vetämään – susivaliokunnasta saat lisätietoja, jos haluat tulla vihityksi seuraavissa Susiaisissa, jotka ovat Tunturiladun syyskokouksen yhteydessä Sotkamon Vuokatinrannassa 8.-10.10.2004.

Hyvää alkanutta kesää kaikille kerholaisilleni ja Tunturilatulehden lukijoille.

Kerhon juhannusjuhlijat – Tervetuloa viettämään yhteistä juhannusta luonani Kangaspellossa.

Kesäterveisin
Lea-puheenjohtaja

Oktalaisten tervehdys

Kevät tuli tänne Kainuuseen yhdessä hujauksessa. Eikä se tainnut kuhnustella muuallakaan.

Parhaillaan sataa kauan kaivattua vettä. (Eikös sitä säästä tarinointi aloiteta!) Meillä on aloitettu juhlavuoden vietto. Hiihtovaellus tehtiin Susi-Kiisalta Susi-Kyröön.

Minäkin olin mukana (melkein koko matkan) ja mielenkiintoinen kokemus siitä syntyi. Äskettäin teimme tempauksen kerhomme tunnetuksi saattamiseksi. Laadimme luontopolun Kajaanin ulkoilualueelle, sekä siitä johtuen lehtijuttuja. Saimme me pientä vipinää aikaan.

Ennen kuin TL-lehti ilmestyy, meillä on ollut myös kirkkovenesoutu Oulunjärvellä Kumpelaisten kanssa. Nyt vain toivomme hyviä säitä niiksi päiviksi.

Tähän lehteen tulee myös ilmoitus SUSIAISISTA SOTKAMOSSA. Niin kuin tiedätte, Sotkamo ei ole mikä tahansa kunta. Tänne kannattaa tulla pitemmäksikin aikaa kuin vain viikonlopuksi. Vuokatin vaarat ovat kuin tunturit horisontissa, on hiihtoputki ja lumilautailu-tunneli, on Katinkulta, on urheiluopisto ja erinomaiset lenkki- ja hiihtoreitit. Kaikki ne ovat lähellä Vuokatinrantaa, jossa meidän Susiaisemme on . Kajaanikin on kohtalaisen lähellä, jos kaupungin iloja kaipaa.

Koko lokakuun ajan kaupungin kirjastossa on kerhomme toiminnan näyttely. Alakerrassa on varsinaisesta retkitoiminnasta ja yläkerrassa on Ari Salmisen ja Liisa Haapalaisen taidenäyttely motolla ” Puu on puhetta täysi, metsä suuria sanoja ”. Sillä kerromme rakkaudestamme luontoon ja metsään. Toivomme tietysti, että tekin käytte sitä katsomassa.

Hiidenportin luonnonsuojelualue on n. 50 km päässä. Varsinaisten Susiaisten ohjelmaan olemme tekemässä jotain uuttakin, latuhengessä tietenkin.

Ari Salminen on luvannut ryhtyä ”katutaiteilijaksi ” eli hän piirtää halukkaista muotokuvan.

Kyllä sellainen aina yhden valokuvan voittaa.! Vai mitä.

Eipä muuta kuin, - nähdään Susiaisissa, kenties enemminkin.

Liisa

Kesätervehdys Satakunnasta

Takatalvi on onneksi ohi ja hallayöt toivottavasti taakse jäänyttä elämää. Aurinko paistaa tänään korkealta ja lämpimästi, joten mikä on ollessa.

Kerhomme kevät oli ihan kohtuullisen vilkas. Siihen liittyi tottakai hiihtovaellus, tosin pienellä, mutta tehokkaalla naisporukalla ja pääsiäisen perinteinen hiihtomatka. Kiitos järjestäjille ja osanottajille. Niiden lisäksi olemme olleet esillä erilaisissa tapahtumissa. Tunturilatua ja kerhomme omaa toimintaa on tehty talvipäivässä ja koulujen monitoimipäivässä, jälkimmäisessä 200 Huittisten ala-asteiden 3 - 4 luokan oppilasta vaskasi keskellä kylää pienessä purossa, kullankiilto silmissä. Ja löytyihän sitä ”kultaa” eli messinkihippuja, joten vaskauksen periaate tuli tutuksi.

Pian starttaavat aikuinen-lapsi-retkeläisemme matkalle kohti Lemmenjokea. Kultamaille matkaa kaikkiaan 17 henkeä, ensi kertaa mukana on myös äitejä lapsineen.

Heinäkuun lopulla lähdemme sitten naisporukalla Haltille, retkeläisiä on nytr 13, joten kolmelle on vielä tilaa.

Viikolla 36 saamme toivottavasti mukaan sankan joukon väkeä Lappiin. Naisvaeltajat lähtevät Susikuröstä omalle reissulleen kiertäen Pallaksen maastossa.

Päiväretkeläisemme majoittuvat Susikyröön ja tekevät sieltä päivittäin reppuretkiä ympäristöön. Ja mikäli joku haluaa, voi vaikkapa yksi retki olla pidempikin, jossa yövytään maastossa tai lähistön autiotuvissa.

Kolmas ryhmämme lähtee sitten matkalle kiertelemään lähinnä Inarin seudulle. Vuontispirtissä nukutun yön jälkeen otetaan suunta kohti Lemmenjokea, matkalla poiketaan Pokan kahvilassa. Lemmenjoella edetään aina Ravadakselle saakka ja ruokailu tapahtuu Ravadaksen autiotuvalla. Viikon aikana tutustutaan moneen kohteeseen ja periaatteena on, että väkeä ei puuduteta bussissa istumisella eikä yritetä kiertää koko Lappia, vaan perehdytään tiettyihin kohteisiin. Reissulaiset pääsevät tutustumaan muun muassa Siidaan, Tankavaarassa huuhtomaan kultaa, Kaija Palton ateljeehen ja moneen muuhun mielenkiintoiseen kohteeseen. Hieno reissu tulossa. Hyvää kesää kaikille

Satu - pj

Hyvää retkeilykesää, ystävät!

Kavtsin kolmen vuoden projekti sai hyvän alun, kun 22 retkeilijää ahkioineen aloitti vaelluksen Suomen pohjoisimmasta kylästä, Nuorgamista. On se mahtava letka tuollainen joukko! Aivan aluksi lunta jouduttiin melkeinpä etsimään ja väliin vetämään ahkioita pälvien yli kanervikossa, mutta jatkossa lumitilanne parani. Retki sujui ilman suurempia vaikeuksia loppuun asti Raja-Jooseppiin. Tästä on hyvä jatkaa etappeina Suomen eteläkärkeen saakka. Tarkemmin vaelluksesta omassa jutussaan.

Kavtsin historian pisin toimihenkilöura päättyi kevätkokoukseen, kun Anja Rönnberg jätti taloudenhoitajan tehtävät. Hän hoiti raha-asiamme parinkymmenen vuoden ajan hyvin ja sopivan tiukasti. Alkuun talous oli tiukalla, myöhemmin tilanne on helpottunut, osin Anjan ansiosta. Lisäksi Anja on ollut monessa mukana kerhon toiminnassa ja jatkaa sitä edelleenkin. KIITOS ANJA!!!

Tukikohtamme Kärrikaltio Inkoossa on ollut Kavtsin hallinnassa 30 vuotta. Aluksi paikka oli vuokralla kunnes se v. 1980 saatiin ostettua omaksi, tosin Tunturiladun nimiin. On tarvittu paljon työtä että rähjäinen torppa ja tila on saatu nykyiseen kuntoon. Näissä merkeissä järjestämme kesän kuluessa neljä saunailtaa arkipäivinä. Paikalla on aina joku joka pitää portin ja ovet auki ja saunakin lämpiää. Näin nekin, joilla ei ole omaa avainta, pääsevät tutustumaan paikkaamme. Tervetulleita ovat niin kavtsilaiset kuin muutkin tunturilatulaiset.

Perinteiseen tapaan Kavtsi osallistuu Suomi-meloo tapahtumaan omalla kajakkikaksikollaan. Vielä perinteisempään tapaan osallistumme myös Suomen Ladun leiripäiville Jyväskylässä. Siellä lupaamme vaelluskilpailussa vähintäänkin tiukan vastuksen niin muille tunturilatulaisille kuin kaikille muillekin joukkueille. Ja kyllä meitä tulee myös Tunturiladun kesäpäiville Hämeenlinnaan.

Heinäkuun viimeisellä viikolla jatkuu Suomi päästä päähän vaellus pyöräosuudella Rukalta Nurmekseen. Matkaa kertyy n. 450 km historiallisesti mielenkiintoisissa, kauniissa maisemissa. Tätä edeltää viikonlopun harjoituspyöräily Kärrikaltioon. Siihen ovat muutkin kuin Ruka-Nurmes pyöräilyyn osallistuvat tervetulleita.

Tunturiladun kesäpäiviä edeltävänä viikonloppuna teemme aivan uuden aluevaltauksen; teemme lampaan villasta huopaa. Tämän lajin taitajiakin kun kerhosta löytyy. Usea lammas joutuu luopumaan turkistaan kun Kavtsin luovat taiteilijat kehittelevät omia ideoitaan, onko tuloksena sitten patalappu, istuinalusta, hattu tai jotain muuta... Hauskaa siitä ainakin tulee.

Melontaa Kavtsissa on harrastettu jo pitkään, mutta elokuussa lähdemme iltaretkellä kokeilemaan vähän suurempaa alusta, kirkkovenettä. Syyskuisen sunnuntain melomme Nuuksion Pitkäjärvellä.

Koulutustakaan ei unohdeta. Elokuun viimeisen viikonlopun vietämme retkeilijän ensiapukurssin merkeissä Nuuksiossa. Kurssi järjestetään yhdessä Helsingin Seudun Lapinkävijöiden kanssa. Myös Tunturiladun järjestämälle retkenvetäjän kurssille osallistumme. Kerho tukee osallistumista rahallisesti, vastapalveluksena odotamme luonnollisesti kerhon retkien vetämistä.

Syksyn kohokohtana varmaan on Suomi päästä päähän etappi, ruskavaellus UKK-reitillä Nurmeksesta Kolille. Eipä kai kerho ole ennen tehnyt viikon vaellusta napapiirin eteläpuolella!

Tulkaa mukaan tapahtumiin, muutkin kuin kavtsilaiset. Lisätietoa löydät nettisivuiltamme: www.kolumbus.fi/tunturikerho.kavtsi, tai ottamalla yhteyttä kavtsilaisiin.

Retkeillään,
Hannu

Kympin uutiset

MTV3 tuskin ottaa itseensä, vaikka Login (10) kuulumiset ovat tällä kertaa nimetyt noin.

Kevätkausi on sujunut osin vanhojen hyvien kaavojen mukaan, kuten keväthangilla vaellellen ja kerhoilloissa istuen, mutta myös uusia toimintoja toteutettiin.

Huhtikuussa järjestettiin lasten ja vanhempien/isovanhempien yhteinen viikonloppu Koirasaaren kämpällä ja se sai hyvin positiivisen vastaanoton. Aili-Maijan ja Pappi-Pentin johdolla lapset harjoittelivat mm. suunnistusta, nuotion tekoa ja Trangian käyttöä, luontopolkua unohtamatta. Tapahtuma uusittaneen ensi vuonna. Tällä tavoin myös kerho turvaa jatkuvuutensa, kun saadaan nuoria innostumaan mukaan toimintaan.

Tätä kirjoitettaessa jo viime kesäksi suunniteltu kirkkovenesoutu Turusta (tai Kaarinasta) Korppooseen on vielä tekemättä, mutta sen toteutuminen nyt 5. – 6.6. on enää korkeammassa kädessä. Ilmoittautuneita on nyt tarpeeksi ja kalusto on valmiina, vain myrsky voi enää pitää innostuneen porukan maissa. Mutta tästä uudesta aktiviteetista enemmän seuraavalla kerralla.

Heinäkuussa käydään kesäteatterissa katsomassa tukkilaisia ja elokuun alussa yli 15 henkeä Logista ja Vihtasta lähtee Venäjän Saariselälle samoilemaan samaan aikaan, kun logilaiset miehittävät myös Susi-Talasta ja vaeltelevat muuallakin Lapissa. Elokuussa käydään tutustumassa myös Fiskarsin ruukkialueeseen.

Syksyllä kerho ei tee omaa ruskaretkeä Lappiin vaan halukkaat voivat lähteä naantalilaisten eli Armon Laakson Vaeltajien mukaan. Retkiä teemme vain omille sieni- ja karpalomaillemme Koirasaaren maisemiin, minne vihttalaisetkin ovat luvanneet tulla mukaan. Muuta toimintaa kyllä riittää ja kerhoilloissa käsitellään mm. poronhoitoa ja retkiluistelua. Retkiluistelu on Turun seudulla vielä aika harvinainen harrastus (toki poronhoito on vielä harvinaisempaa). Vaikka järviä on täällä päin vähän, niin useimpina talvina merellä on kyllä luistelukelpoista jäätä. Ehkä saamme siitäkin kerholle uuden toimintamuodon.

Susiaisiin Sotkamoon lähtee varmaan taas mukava joukkio kerholaisia, ja ehkä saamme kerhoon taas uusiakin susia, sellaista kutinaa on ilmassa (ks. ilmoitus tässä lehdessä).

Marraskuussa aiomme myös järjestää talviretkeilyn viikonloppukurssin. Tavoitteena on rohkaista niitä kerholaisia, jotka ovat vaellelleet vain kesällä ja ruskaaikaan, lähtemään mukaan myös talvivaelluksille.

Heti ensi vuoden alussa lähdemme, tämän vuoden tapaan, kaamoshiihtoviikolle Saariselälle. Ladut ovat toivottavasti yhtä hyvässä kunnossa kuin viimeksikin.

Hyvät ystävät, seuratkaa Login kotisivuja netissä (linkki Tunturiladun sivuilta), siellä on tarkempaa tietoa tulevista ja myös pikku hiljaa juttuja menneistä.

Oikein aurinkoista ja retkirikasta kesää kaikille!

Paul Pakarinen

Alppaksen terveiset

Keväiset terveiset Hämeestä, oli jo kesäisiä hellepäiviä, mutta nyt taas normaalia kevätsäätä, toivottavasti ei yöpakkaset vaurioita kukkimaan ehtineitä marjoja.

Talvi taittui nopeasti, hyviä hiihtokelejä ja lunta oli aivan mukavasti.

Hiihtelimme ja lumikenkäilimme lähiseuduilla sekä olimme mukana Ahvenistolla laskiaistapahtumassa antamassa yleisölle mahdollisuuden tutustua lumikenkäkävelyyn.

Maaliskuussa kävimme pöllöjä kuuntelemassa, kovin olivat hiljaisia näin oli ilmeisesti muuallakin. Myyräravintoa on ainakin täällä ete- lässä ollut niukasti tarjolla, epäilevät että moni viirupöllö jättänee tänä vuonna pesinnän kokonaan väliin.

Huhtikuun viikolla 16 kahdeksan kerholaista oli ahkiovaelluksella Saariselän alueella. Lunta oli vielä riittävästi, ilmat ja kelit olivat kohtuulliset oli aurinkoista ja vähän sateli lunta ja räntää. Vaellus oli mukavan leppoisa, ahkiot kestivät hyvin ja vetäjät pysyivät terveinä.

Kyllä oli taas mukava hiihdellä valkoisilla hangilla, katsella ja kokea luonnon hiljaisuuden sekä kauneuden.

Huhtikuun lopulla oli tavanomainen kevätkokous.

Toukokuun 8 päivä lähdimme aamulla varhain lämpimässä ja aurinkoisessa säässä linturetkelle, useita lintuja nähtiin, ehkä vaikuttavinta oli nähdä kalasääsket pesällä, kanahaukan pesä myös nähtiin, mutta asukkaat eivät olleet pesällä.

Keväällä ja kesällä pyöräilemme kotiseutujen maisemissa.

Toimintamme painottuu kevään ja kesän ajan 13-15.8.2004 Syöksynsuun leirikeskuksessa, Hämeenlinnassa pidettävien Tunturiladun kesäpäivien valmisteluun.

Toisaalla tässä lehdessä on tietoja päivien ohjelmasta, majoituksista ja ruokailuista. Ruokailujen takia ilmoittautukaa ajoissa.

Tervetuloa kesäpäiville !
Retkeilyllistä ja lämmintä kesää!
terveisin **Marja-Liisa**

Ovtsin kuulumisia

Kalenterin mukaan pitäisi vielä olla kevät, mutta kun katson ulos niin koivuissa on jo pienet lehdet, tuomenkukat ovat puhkeamaisillaan kukkimaan, käen kukunnan kuulin eilen ja haarapääskykin näytti jo tulleen ja lämpömittari näyttää ulkona yli kahtakymmentä astetta. Kaikesta päätellen onkin jo kesä.

Kesäkausi on jo alkanut kerhotoiminnassammekin. Kesäkauden avajaiset on pidetty Haristuvalla ja talkoot ovat seuraavana tapahtumana. Aurinkokenno on hankittu ja asentaminen aloitettu, joten toiveissa on valon saaminen keittiöön ja miksei muuallekin kesän kuluessa.

Kesällä on myös tapahtumia sangen runsaasti, joten ollaanpa tarkkana ajankohtien suhteen. Kanoottiretki Inarille on 17.- 24. kesäkuuta ja sinne on jo ilmoittautunut osallistujia, mutta vielä on mahdollista ilmoittautua Tuulalle.

Suomen Ladun leiripäivät ovat tällä kertaa Jyväskylän Laajavuoressa, joten tämän lähemmäksi ne eivät tule. Kannattaa siis varmasti osallistua myös tällaiseen toimintaamme 2. - 4. heinäkuuta.

Yhdistyksemme kesäpäivät ovat tällä kertaa Hämeenlinnan Syöksynsuun leirikeskuksessa 13. -15. elokuuta, jonne ilmoittaudumme hyvissä ajoin ja helpotamme näin järjestäjiä. Viikonlopun patikka- ja melontaretki tehdään tänä vuonna 20. - 22. elokuuta Leivonmäen kansallispuistoon. Retkelle voi osallistua kanootin kanssa tai ilman, joten ilmoittakaapa osallistumisenne Tuulalle.

Syyskuulle on suunnitteilla kerhoillan lisäksi EA-koulutusta ja syysretki Kemijärvelle. Tärkeää toimintaamme ovat myös keskiviikkoillat Haristuvalla. Silloin on todennäköisintä tavata siellä kerholaisiamme ja puuhailla kaikenlaista ja vaikkapa saunoakin uinnista puhumattakaan. Jos sinulla ei vielä ole avainta ja olet ollut useamman vuoden kerhomme jäsenenä, niin soitapa jäsensihteerillemme Ekille asian korjaamiseksi.

Liikunnallista kesää kaikille toivottaen **Pauli H**

Kumpelaiset retkellä Oktan kanssa

Lähtösuunnittelut kirkkoveneellä.

Yhteisestä tapaamisesta oli tehty periaatepäätös jo edellisen kevään tapaamisessa Patvin-Suomujärven kierrolla. Niinpä Oktalaiset olivat suunnitelleet Kumpelaisten kanssa yhteisen kirkkovenesoudun tähän kesän alkuun Mieslahden opiston suurella kirkkoveneellä Oulujärvellä. Mieslahden rantaan kokoontuminen la 22.05 klo 12.00.

Haaste otettiin vastaan ja lähdettiin matkaan. Joensuusta Pirjo ja Pena, Nurmeksesta Ritva, Osmo, Pirjo ja Roope myös Raimon piti tulla mukaamme Juankoskelta päin, mutta ei ilmestynyt paikalle eikä tiedotellut miksi.

Okta-nuolet opastivat oikeaan suuntaan

Kokoontumispaikalle ”Okta-nuoli” osoitti meille oikean suunnan, myös Liisan kynäpiirros selvitti meille matkan rantaan. Liisa itse oli vielä opastamassa radan yli rantakodalla ja tuliaiskahveille. Kiitokset vielä lämminhenkisestä vastaanotosta.

Kuulumiset kerrottiin molemmin puolin ja valmistauduttiin soutuun asianmukasesti vaatetusta lisäten ja vielä kelluntaliivit päälle, jos sattuisi niin hassusti, että 36 hengen kirkkovene haaksirikkoon joutuisi, niin paremmin pinnalla kelluttaisin liivin varassa.

Isossa veneessä meitä oli alle puolet kapasiteetista. Mitenkä vene saadaan liikkeelle vähällä porukalla? No, mutta alkusopeutumisen ja Pahkalan Raimon hyvien ohjeiden sekä oikean ”veto”-tahdin löytymisen ansiosta laivamainen, raskas kirkkovene liukui eteenpäin Oulujärven pinnalla myötälaitaisessa vireessä.

Sadetihu kyllä tekiolosuhteet kostean oloiseksi, mutta muuten tunnelma oli iloinen ja leppoisa. Jokainen jutusteli airoparinsa kanssa ja vähän olkansa yli takaparinkin kanssa Oulujärven rantanäkymistä yms soutumme edetessä Mieslahden selkää. Pahkalan Rami pähkäili mitkä väylämerkit pitää ohittaa idän ja mitkä lännen puolelta. ”Kun nuo näyttää erilaisilta mitä oon muualla nähnyt”.

Kahdeksan tai täysi kymppi

Tärkeintä, ettei soudettu karille laivaväylällä. Soutumatkaksi arvoitiin n.8 km, mutta saattoi tulla kympiksikin. Kellään ei ollut menosatamasta tuntumaa järveltäpäin katsottuna, missä kohtaa se Eelin ja Liisan huvilaranta sijaitsi. Näkymä rannaltapäin katsottuna on aivan toisenlainen. Rantaehdotuksia oli useitakin näkemyskuvia. Mikä niistä olisi oikeaan osuva?

No lopulta se oikea rantakohta löytyi, kun Heikki siellä laiturilla seisoi ja alkoi huiskia kutsuvasti, että täällä Eeli ja Liisa odottavat. Näin helposti se soututaival (n.10 km) 2 h 15 min tuli perille. Kukaan ei mennyt remorankaksi eli olisi kaikki voimansa uhrannut soutuun.

Liisan ja Eelin tervetulotoivotukset olivat kuin olisi ennenkin tavattu, vaikka he ovat itseasiassa aivan uusia Oktan jäseniä. Niin sydämellisesti ne kainuulaiset ottivat vieraansa vastaan. Eeli oli miettinyt tarkasti, miten meidät sijoittaa yösijoille eri rakennuksiin. Kun oma huvila ja saunarakennus terasseineen ei riittänyt, otti hän sitten naapurihuvilan tilat käyttöömme. Näin koko 20 henkilön joukko sai yösijan katon alta.

Olihan Eeli ollut yhteydessä asiasta naapureiden kanssa, sillä hän hoiteli talonmiehentehtäviä siellä, kun omistajat ovat turkulaisia ja käyvät harvemmin huvilallaan.

Leppoisaa yhdessäoloa

Yhteinen iltamme kului hyvin nopeasti Eelin ja Liisan valmistaman ”tosihyvän” lihasopan syönnillä, pienimuotoisella palkintoarpajaisilla Oktan toiminnan tukemiseksi sekä tietokilpailulla, umpimähkäkysymyksillä ja tietysti saunomisilla. Meillä oli käytössä saunat naisille ja miehille. Tietysti naisväki ainakin kävi uimassa, vaikka Oulujärven veden lämpötila oli ehkä alle 10 asteista vielä.

Eelin ja Liisan huvila on myöskin kädentaidon näyttelytila. Eeli on aikojen myötä harrastanut ja todella onnistunut taidetöissään. Siellä oli esillä eläintöitä, tarve-esineitä, sekä koristeita. Kaikissa Eelin töissä näkyi hyvin viimeistellyn työn lopputulos. Ne kaikki ovat onnistuneita ja varmasti saajaansa tyydyttäviä. Vahinko vain, ”kun ne eivät ole myytäviä, eikä tehdä tilauksesta” Eeli sanoi. Hän itse nauttii työnsä tuloksista ja antaa lahjansa kenelle haluaa. Saimme mekin osamme. Kiitos Eeli!

Tunturikerholaisten yhteistoimiin kuuluu ja ovat tärkeitä yhteislaulut kootuista kerhojen lauluvihkoista. Lauloimme Oktan kokoamia tuttuja laulujamme lapinkaihosta maakuntalauluihin sekä tietysti nuoruuden muistoja jne.

Illan mittaan katselimme Oulujärven alkukesän ilmettä ja vertailimme miten iso se on verrattuna esim. Pieliseen. Kumma juttu, Oulujärvi ja Pielinen ovat lähes saman kokoiset neliökilometreinä mitattuina. Emme vain nähneet auringonlaskua järven taa.

Voi harmi! Eikä sunnuntaiaamuna sen nousuakaan. Sadepilvinen taivas oli tosisynkkä ja sateinen, koleahko +7 C.

Pallo seuraavasta tapaamisesta heitettiin Kumpelle

Liisan aamukahvi maistui kaikille sitä mukaan, kun nousivat ja aamu kului jutustelun ja poislähtövalmistelujen parissa. Niinkun normaalisti, jotain on jossain kadoksissa ja sitä mietitään ja kysellään missä se voisi olla ja missä käytin viimeksi.

Kaikkihan löytyy aikanaan, niin tälläkin kertaa. Tosin ainahan jotain myös jää, niin nytkin, mak-karat unohtuivat Liisan jääkaappiin. Mutta sekin tavara löysi omistajansa Eelin toimesta ennen automme starttia Mieslahden rannasta. Soudusta rantautumisen jälkeen joimme vielä kahvikupposet retkikumppaniemme oktalaisten kanssa.

Keskusteltiin seuraavasta yhteisestä tapaamisesta näissä merkeissä ehkä ensi keväänä. Pallo siirtyi nyt Kumpelle. Asia laitetaan pöydälle mietittäväksi ja palataan siihen aikanaan.

Sydämelliset kiitokset Liisalle ja Eelille retken isännyydestä ja oktalaisille todella mieleenjäävän retken järjestelystä ! Kiitos Liisa Haapalainen ! Kiitos Raimo Pahkala !

Yhteisellä päätöksellä jutun ja kuvat tekivät kumpelaiset **Pena, Ritva** ja **Osmo.**

Kumpen tuliaisina Oktalle olivat ”lihakukot”.

Lähdön hetki, mielet haikeana, mukavat hetket takana.

Pekka Huttusta tapaamassa

Toukokuun alussa, 13.5. toteutimme kauan suunnitellun haastattelun ja jutustelun kämppäneuvoksemme kunniasusi **Pekka Huttusen** kanssa.

Lea Sarkeala oli kutsunut luokseen kauniiseen Kangaspeltoon minut haastattelukumppaniksi ja **Pauli Hulkkosen** videokuvaajaksi, kun Pekan kanssa kävimme läpi hänen tietonsa ja muistonsa Lapin kämppiemme hankkimisesta, rakentamisesta ja kunnostamisesta. Pekan kertomina tapahtumat ja tiedot tulivat selkeästi ja tarkasti puhutuiksi sekä Paulin kahdelle videokameralla ikuistetuksi.

Kun tiedän oman muistini lyhyyden, en voi muuta kuin kunnioituksella ja ihmettelyllä todeta Pekan muistamien tietojen tarkkuuden ja laajuuden lähes neljän vuosikymmenen takaa nykypäivään saakka.

Lean huolenpito rauhallisuutta huokuvassa miljöössä, Paulin asiantunteva tilaisuuden taltiointi ja ennen kaikkea mahdollisuus istua Pekan seurassa ilman kiirettä ja kuulla Susikyrön, Susi-Talaksen ja Susi-Kiisan vaiheista, on yksi niistä tapahtumista, joita tulen muistelemaan usein.

Videonauhalle tuli yli viiden tunnin jutustelu, josta on mahdollisuus työstää ytimekäs, lyhyempi versio yleisesti esitettäväksi.

Jutustelussa ”juontajina ” oli Lea Sarkeala ja Raimo Pahkala, teknisenä toteuttajana ja taltioijana oli Pauli Hulkkonen sekä ” tietopankkina ” Pekka Huttunen.

Kiitokset Lealle, Paulille ja Pekalle.

Raimo

Kuvattu Lea Sarkealan kotona Susi-kämppien historian taltiointitilaisuudessa. Kuvassa vas. Pauli Hulkkonen, Lea Sarkeala, Pekka Huttunen ja Raimo Pahkala. Kuva: Pauli Hulkkonen.

Erämelojat viihtyivät saaristossa sateesta huolimatta

Kajakki oli selkeästi suosituin kulkuneuvo. Inkkarillakin kuitenkin pärjäsi.

Tihkusadetta, kaatosadetta, tavallista sadetta. Vastatuulta, märkiä varusteita, kipeitä lihaksia. Melojan pahin painajainen? Ei, vaan Turun liepeillä loiskittu Erämelonnan SM-kisa, joka edellä mainituista tekijöistä huolimatta kirvoitti kilpailijoilta kommentteja tyyliin: ”Kisa erottui edukseen aiemmista” ja ”Eräkilpailuille tuli kokonaan uusi standardi järjestelyjen laadun suhteen”.

Erämelonnan SM-titteleistä kilpailtiin toukokuun lopussa neljässä sarjassa noin 140 osallistujan voimin. Toista kertaa merellä melottu kilpailu testasi osallistujien melontakunnon ja -tekniikan lisäksi erätaitoja, luonnontuntemusta ja ensiapuvalmiuksia. 40 kilometrin pakollisen reitin lisäksi hurjimmat hakivat leimat kilpailukorttiinsa kaikilta mahdollisilta lisärasteilta, jolloin matkaa kertyi kahden päivän osalta reilut 70 kilometriä.

Ei huono suoritus ottaen huomioon sen, että jo rastitehtäviinkin sisältyi kaksi juosten suoritettavaa suunnistusta ja melkoinen liuta muita taitoja koettelevia tehtäviä. Lähdössä kaikki partiot suunnittelivat ja kasasivat annetuista materiaaleista heittoliinan. Yörastilla taas rakennettiin laudasta ja köydestä rengasheittopeli ja kokattiin silakkapihvejä ja perunamuusia. ”Eipä ollut niitä tullut tehtyä koulun kotitaloustuntien jälkeen. Uusia makuja ja elämyksiä tarjoavat tehtävä”, kommentoi naisten sarjan voittajapartio.

Lauantain ensimmäisellä rastilla kilpailijat pääsivät tutustumaan Kuusiston linnanraunioihin.

Merellä kun liikuttiin, oli silakka aiheena myös kysymystehtävässä, jossa pohdittiin sen merkitystä rannikkon kalastajille, syöjille ja muille mereneläville. Kalojen lisäksi tunnistettiin vesikasveja, lokkeja ja merimerkkejä. Olennaista melontatietoa kyseltiin myös kajakkien pohjanmuoto- ja paikannustehtävissä.

Kirkkaimmat mitalit

”Mitään ei tiedetty, mutta hyvin arvattiin”, naureskelivat avoimen kaksikkokilpasarjan voittoon meloneet Jari Kaaja ja Tomi Mandelin. Tosiasiassa pärjäämiseen vaadittiin vankkaa tietoa, kokemusta ja kuntoa. X-sprintnimellä kilpailleet Kaaja ja Mandelin saalistivat täydet pisteet seitsemästä tehtävästä. Voittajien mukaan avaimina menestykseen toimivat Kaajan seikkailukisataustа ja Mandelinin aiemmat eräkisakokemukset.

Ensimmäistä kertaa järjestetyn naisten kaksikkokilpasarjan kultamitalit pokkasi partio nimeltä Sittenkin eli Marja Nappa ja Nina Suihkonen. ”Kisa oli kokonaisuudessaan erittäin hyvin organisoitu, mutta paperin sijaan tehtäviin tarvittaisiin jatkossa enemmän tekemistä ja tehtäväluettelo pitäisi sada etukäteen näkyviin”, kommentoivat Nappa ja Suihkonen kisaa.

Yksikkökilpasarjan kirkkaimman mitalin kaulaansa sai Gavia arctica -nimellä kilpailleet Harri Hypén. Ensimmäistä kertaa yli yön mittaisena järjestetyn nuortensarjan voittoon selvisi Ämmät-partio eli Minntu-Marja Repo ja Elisa Sihvola. Kilpasarjoja lyhyemmän retkisarjan ensimmäiselle sijalle ylsivät Timo ja Malla Muhonen partiosta Kilon Kipinät.

Kiitosta tehtäville

Kisan järjestelyistä vastasivat Turun Latu, Saaristomeren Melojat ja Kaarinan Partiolaiset, joista mukana viikonlopun talkoohommissä hääri yli 130 vapaaehtoista. Käytännössä kilpailu suunniteltiin seitsemän hengen järjestelytoimikunnan voimin. Tehtävät, reitti ja huoltojärjestelyt hiottiin kuntoon vuodessa. Kipinä järjestämiseen syttyi edellisen vuoden erämelontakilpailujen kotimatkalla ja järjestäjät ottivat tavoitteekseen saada aikaiseksi kilpailut, joihin itsekin haluaisivat osallistua.

”Rastihenkilökunta erityisen iloista ja mukavaa - ja erityisen paljon naisia”, kiitteli palautteessaan eräs herrapartio.

Vaikka sää ei joka hetki kilpailijoita hellinytkään, mahtui väliin aurinkoisiakin hetkiä ja järjestelyt saivat pääasiassa kiitosta. ”Ihmiset mukavia ja avuliaita. Rata- ja tehtävät erottivat jyvät akanoista ja testasivat hyvin kuntoa ja taitoja”, ”Maisemat olivat nättejä asutuksesta huolimatta ja sisäsaariston vuonomaiset väylät olivat ihan hauskoja!”, ”Rata- ja tehtävät erottivat jyvät akanoista ja testasivat hyvin kuntoa ja taitoja”, kommentoivat kilpailijat viikonlopun kotoista palautelomakkeissaan.

Tulokset, kuvia ja muita yksityiskohtia löytyy lisää osoitteesta www.eramelonta.fi.

teksti: **Suvi Tanner**
kuvat: **Ari Linkolehto**

Kaikille avoin kilpailu

Erämelontakilpailu on kaikille avoin tapahtuma, johon jo ensikertalaisetkin jäävät helposti koukkuun. Yli yön kestävän kilpailun meloo helposti läpi kohtuullisella kunnolla ja tehtävistäkin selviää, jos peruserätaidot ovat hallinnassa. Jos tavoittelee paikkaa kärkikastissa, sietää kokemusta, tietoa ja taitoja olla enemmänkin.

Kilpailun järjestelyoikeutta anotaan Suomen Ladulta ja se voidaan myöntää Ladun jäsenyhdistykselle, latualueelle, melontaseuralle tai muulle Suomen Ladun hallituksen hyväksymälle ja nimeämälle yhteisölle. Seuraavan kerran erämelonnan SM-titteleistä kamppaillaan keväällä 2005 Sulkavalla.

Kevätpäivät kuovzalaisittain

Meinattiin järjestää kevätpäivät… ja lopulta onnistui – järjestäminen. Se kuinka onnistuneet päivät oli, on toisten arvioitava.

Tunturiladulla on järjestettäviä päiviä parhaassa tapauksessa neljät vuodessa. Ja niinpä kuovzalaiset päättivät talkoilla yhdet; lievän harkinnan jälkeen päädyttiin kevätpäiviin.

Menneinä vuosina kerhomme järjesti vuosittain kesäkuun ensimmäisenä viikonloppuna Ulko-Tammion retken. Niitä vielä nytkin vanhat tunturilatulaiset muistelevat. Oi niitä aikoja! Oli ne niin mukavia – ainakin allekirjoittaneen mielestä: ilman niitä nimimerkki olisi toisenlainen!

Mutta nyt teemana kevätpäivät. Ja sitten pitopaikan hakuun. Löydettiinkin sopiva. Pyydettiin tarjous ja alettiin miettiä jatkoja, mutta seuraavien kevätpäivien järjestäjiä olikin jonossa ja me jäimme toiseksi. Homma siirtyi vuodella. Sopihan se meille; saatiin lisää suunnitteluaikaa. Mutta ajateltu paikka vaihtoikin tällä välillä omistajaa, eikä ostajalle ”kelvannut” kuin enemmän tai vähemmän alkoholisoituneet hoidokit.

Meille tuli uuden paikan etsiminen. Löydettiinkin komealta kuulostava Mäntyniemen Lomakeskus. Saatiin erinäisten puhelinkeskustelujen ja käyntien jälkeen taas sopivaksi arvioimamme tarjous. Päivämääräksi ehdotettiin maaliskuun ensimmäistä viikonvaihdetta: oli meinaan täyden kuun aika. Passaa kaikenlaisille hulluille (kuu- ja Lapin). Varsinaisena ajatuksena taustalla oli se, että olisi vielä hitunen talven tuntua ja vanhan muistin mukaan usein täyden kuun aikoihin on hyvät ilmat.

TL:n puheenjohtaja suostui ajankohtaan ja sihteeri ja taloudenhoitaja lupasivat saada menneen vuoden paketiin ajoissa.

Kovat mietinnät kerhotoimikunnalla: minkälainen tunnus, mitä ohjelmaa, miten mainostetaan, riittääkö vähäinen porukkamme ja yhtä vähäiset rahamme?

No, partiolaisethan – ja tarvittaessa tunturilatulaiset - ovat aina valmiita. Porukkamme kuopus oli aiemmin askarrellut apinan nyrkin ja tätä ideaa päätimme käyttää tunnuksena. Sopii merelliseen henkeen; alunperinhän ”nyrkkisolmua” on käytetty laivojen/veneiden kiinnitysköysien maihinheiton onnistumisessa painopisteenä. Siis suomennettuna: köysi lensi paremmin maihin, kun oli motti päässä (köyden-). Nyrkin teossa tuli todistetuksi vanha sanonta ”harjoitus tekee mestarin”.

Tosin kaikki eivät kerinneet harjoittelemaan, kun oli muutakin puuhaa. Sata nyrkkiä syntyi suit sait ja tarvittaessa olisi syntynyt lisää. Ei tarvittu! Harmillista. Ohjelman miettimiseen tarvittiin kypsyttelyä ja lievää painostusta, mutta sittenhän sitä syntyikin karsittavaksi asti. Kaikki hommiin saatiin vapaaehtoiset ja pari tarjokasta jäi käyttämättäkin.

Voisi melkein sanoa, että oli mukavaa sorvata tapahtumaa. Ei oteta toisten tekemisistä turhia paineita. Tehdään omanlaiset päivät. Pääasia, että saadaan pakolliset asiakohdat hoidetuksi. Muuten sitten pidetään hauskaa…

Hommat oli hanskassa ja levollisin mielin odoteltiin viidettä päivää maaliskuussa ja ensimmäisiä vieraita. Kaukaisimmat kerkisivät ensin –oktalaiset. Hyvin osasivat perille; tunsivat Tunturiladun tunnukset ja hallitsivat kartanlukutaidon.

Tasaiseen tahtiin tuli porukkaa paikalle ja lauantaina lisää. Ilmat oli komiat. Luojalle iso kiitos! Suhteet auttaa…

Ohjelma ja ympäristöä esitteleviä mainoksia tulijoiden kouraan ja ohjaukset majoittumiseen. Paikkakunnan nimestä (Munapirtti) johtuvia huulia lenteli, ainakin siihen asti kunnes yhteismajoitustila muuttui munattomasti munalliseksi. Niin olivat kevätpäivät täydessä käynnissä. Avajaisveryttelyn, lipunnoston ja pakollisen maakuntalaulun jälkeen juotiin koko-

Oman kylän plkikat kertoo kokemuksistaan. Kuva Salla Taavitsainen.

uskahvit ja päivien tärkein asia - Tunturiladun kevätkokous – oli sujuvasti hoidettu; kiitos mm. Raijalle. Vuosi 2003 oli virallisesti käsitelty ja hyväksytty.

Miksikä sen olis menneen muuttanutkaan! Katseltiin Ykin sillan historiaan liittyvä video, maisteltiin juustoja, joutilaat kiersi luotopolkua ja nälkäiset söivät mitä saivat.

Jossain vaiheessa ilmestyi lehdistö paikalle ja Kösä linssiluteeksi. Tässä vieläkin ihmettelee, mikä oli se käpy, mikä sai paikallisen sanomalehden edustajat tulemaan jutun tekoon.

Saunomisten jälkeen kansa kaipasi sirkushuveja ja jotakin pienimuotoista (oliko kaikkien muodot pieniä?) illanviettoon järjestettiin. Harmi, kun ei päässyt kaikkea ohjelmaa katsomaan, kun osalla kerholaisistamme oli muita kiireitä.

Mutta hauskaa meillä oli ”sovituskopissakin”! ”Silikonisiirrännäisiä” esimerkiksi jouduttiin hartaasti sovittamaan.

Mm. naruparittelu olisi ollut kiva katsoa. Arpajaisissa taas kerran nähtiin, että onni ei suosi rohkeaa.(Illasta en muuten tiedä, menikö niin kuin laulun ruusu lupaa?!) Samat naamat saivat vaikka kuinka monta voittoa ja sillä ei ollut paljon yhteyttä, kuinka paljon arpoja olit ostanut.

Iltapalan jälkeen kansa lauleskeli mukavuuden haluisena sisällä; tosin kaikki eivät olisi iltanuotiopaikalle kerralla sopineetkaan. Välillä nukuttiin ja aamulla oltiin hartaina kuuntelemassa Maaritin sanomaa ja laulua.

Jatkoimme melkein samoilla istumisilla kuunnellen oman alueemme puistomestarin innostunutta esitystä kansallispuistoista. Lähtölounaan jälkeen viirin lasku ja luovutus alppaslaisille.

Kansa pakkasi kamansa (tarkkaan keräsikin; ainoa löytötavara oli kerhomme puheenjohtajan porokello) ja vieraat (Mitkä vieraat ! –tuttujahan kaikki viimeistään siinä vaiheessa olivat) ymmärsivät lähteä kotiin. Meille itselle jäi sellainen tuntuma, että porukka poistui mukavan leppoisin mielin…

taavitsaiska

Peräsanoma: Ei tohtorin resepti tehonnut; tiedossa toisiin turvautumiset!

Erinomaista taloudenpitoa

Kevätkokouksessa johtokunta ja taloudenhoitaja saivat kiitosta tilintarkastajilta. **Vappu Hietala** totesi, että Tunturiladun talous on hoidettu erinomaisesti.

- Vaikka vuoden aikana ostettiin Aihki, se ei taloutta horjuttanut, sanoi Vappu Hietala.

Kevätkokouksen asialista paukuteltiin läpi hiljaisessa yksimielisyydessä, sillä puheita ei juuri pyydelty eivätkä sen paremmin viime vuoden toiminta kuin taloudenpito tarvinneet kokousväen mielestä lisäselvityksiä.

Puheenjohtaja **Raimo Pahkala** totesi, että tunturilatulaiset ovat aktiivista talkooporukaa, talkoita on odoteltu ja niitä on myös saatu tehdä. Aihkissa on saatu paljon aikaan ahkeran talkooväen ansiosta.

- Taloutemme on vakaa. Aihkin hankkiminen ja kunnostaminen eivät ole vaikuttaneet muuhun toimintaan millään tavoin.

Raimo Pahkala oli tyytyväinen, että jäsenmäärässä oli hienoista nousua, tosin vain prosentin verran. Uusia jäseniä liittyi Tunturilatuun vuoden aikana kaikkiaan 123, mutta poistuvia oli myös paljon.

Viime vuosituhannen lopun tilanteen mukaan Tunturiladun jäsenten keski-ikä oli 52 vuotta 9 kuukautta. Nuorten määrään pitäisi saada kasvua ja sen eteen on tehty töitä.

Kun kokousasioissa ei juuri ollut puheiden siementä, keskusteltiin Aihkista sen sijaan keskusteltiin ja sen säännöistä. Ne valmistuvat tämän vuoden aikana. Toiset Aihkin vuokranneet näkisivät tärkeänä, että vuokraajat saisivat olla mökillään rauhassa.

Aihkin varaustilanne näytti hyvältä ja se kiinnostaa vuokraajia ennakoidussa määrin.

Alkuverryttely avajaisissa. Osalla porukkaa kuullun ja näkemisen ymmärtämisvaikeuksia.

Porukkaa pohjoisesta, etelästä, idästä ja lännestä. Kuva: Marjukka Taavitsainen.

Nainen ja ahkio

Kuorttijoen kämppää on uusittu.

Kohdatessani sen, katsoin sitä aina uteliaana ja arvioiden. Olisiko minusta vetämään sitä. Kuuntelin tarkkaan vaeltajatoverieni kertomuksia talvivaelluksistaan ja harmittelin työn asettamia esteitä. Juhlistaakseni kerhomme juhlavuotta omalta osaltani, päätin vihdoinkin osallistua hiihtovaellukseen. Samalla tutustuisin ahkioon, tuohon tunturilatulaisen jatko-osaan, joka tekee hänestä täydellisen vaeltajan talviolosuhteissa..

Olin siirtynyt eläkkeelle ja vapaa vaeltamaan.

Suunnitelma

Vaellukseen oli lähdössä, Raimo Pahkala, Heikki Nenola ja Ilma Mustonen, mikäs oli lähtiessä turvalliseen ja tuttuun joukkoon. Vaellus alkaisi SusiKiisalta ja päättyisi Susikyrön kämpälle. Aikaa oli varattu kolme viikkoa ja matkalla yövyttäisiin autiotuvissa tai teltoissa. Alkoi varusteiden lainailu ja ruuan kuivatus. Jotain uuttakin piti hankkia, kuten metsäsukset.

Luulot pois

Monivaiheisen matkan jälkeen purimme taksista tavaramme. Teno kiemurteli sivullamme, Ailigas kurkotteli hämärtyvää iltataivasta kohti kuten ennenkin. Sukset jalkaan ja ahkiovyö vyötärölle, reppu selkään ja nousu kohti Kiisan kämppää alkoi. Siinä tapahtui ensimmäinen järisyttävä oivallus: Ahkio oli julmetun painava. Tätäkö minä olen tullut kiskomaan monta viikkoa. Entä, jaksanko minä? Nyt oli sisuunnuttava, ei sopinut perääntyä.

Varsinainen vaellus alkoi 21. päivä maaliskuuta puolen päivän aikaan. Laskeuduimme Nuvvusjoen jäälle. Siinä kulki poromiesten moottorikelkkaura, jota seurailimme latvavesille asti. Ylhäällä tuntureilla oli vähän lunta. Se jotenkuten kantoi, mutta alempana suksi upposi arvaamattoman syvään.

Ylhäällä oli vastassamme navakka tuuli, joka puhalsi etuvasemmalta ja tuntui vain enenevän päivän mittaan. Tahti alkoi hidastua ja tauot lyhetä. Vilu iski armotta, jos paljasti kätensä tai pysähtyi. Kirkas neste tippui nenän päästä vähän väliä. Tunturin laakealla ylätasanteella näimme lukitun kämpän. Sen katon taas palaa etsimään sopivaa asentoa. Tämä toistui vielä kaksi kertaa.

Kai minä jossakin välissä hiukan nukuinkin. Selvää oli, että pullamössö-elimistöni oli pannut koko puolustusmekanismini täydelliseen hälytystilaan. Muutuin hitaammaksi ja kömpelömmäksi, vatsa ei toiminut. Aamulla vaellus jatkui kohti Kuivin kämppää. Tuuli oli edelleen navakkaa ja lähes vastainen. Tauolla puolijäiset eväät eivät maistuneet ja kuuma kuppi oli öklöttävän makuista.

Moottorikelkkaura alkoi viedä väärään suuntaan. Lähdettiin suoralla suunnalla Kuivia kohti. Reisilihakseni alkoivat väsyä. Aurinko aleni. Pienessä mäessä kaaduin ja keskisormeni nyrjähti.

Säikähdin: Kuinka käy kitaran soittoni. Matkan oli jatkuttava. Sisuni oli hiipunut. Lapin kilometrit ovat kaksinkertaisia pituudeltaan!. Lopulta Heikki otti ahkioni omansa perään ja veti sitä ainakin puoli kilometriä. Kämpälle oli päästävä ennen pimeää, koska se oli vain kilometrin päässä.

Loppumatkan taas jaksoin vetää sitä. Kämppä häämötti hämärässä ja toi autuuden tunteen jokaiseen. Seuraava päivä oli meillä lepopäivä, joka varsinkin minulle oli tarpeen. Käsi ei onneksi turvonnut pahasti, eikä ollut kivuliaas.

Naiset ahkion vedossa.

Kahvitauko Vaskojokivarressa.

Liisaa upotti.

Alkaa sujua

Lepopäivä oli vielä tuulinen, mutta seuraava päivä oli leppoisa. Aurinko paistoi miellyttävämmin ja riekko toivotti huomenensa kämpän oven edessä nietoksella. Uusin voimin jatkui vaelluksemme kohti Njangoaivin kämppää. Kun tuli jokikanjoni ylitettäväksi, se vei paljon aikaa. Törmät olivat usein jyrkkiä. Ne oli laskettava ahkio edellä sekin takaperin. Kerrankin kävi niin, etten hallinnut ahkiota, vaan se veti minua. Lumi vain pöllysi jalkojen yli, kun yritin jarruttaa. Siitä sitten tovi selviteltiin asetelmaa oikein päin. Sitä minä ihmettelin, että joku huimapää oli siitä moottorikelkalla mennyt. Jos oli alas meno hankala, oli uomasta nousu törmän päälle vielä hitaampaa, vaikka se oli hiukkasen loivempi. Puoli tuntia kului sutjakasti touhussa lepotaukoineen.

Toinen ongelma olivat tuiskulipat, jotka siinä valaistuksessa eivät näkyneet Kahdesti jouduimme sellaisen yllättämäksi. Keulamies putosi kinokseen ja toiset joutuivat kiertämään pitkän kierroksen.

Tuntureilla kävi taas tuuli edellispäivien tahtiin samasta vastaisesta suunnasta. Nousua nousun perään. Vilu iski pysähtyessä, sillä en omistanut untuvaista taukotakkia, vaan huonomman.

Räkä valui ja anorakin hiha kiilsi. Kuka nyt viimassa nenäliinaa kaivaa. Ensimmäisellä viikolla jupisin usein mielessäni: Tämä on ensimmäinen ja viimeinen hiihtovaellukseni. Saavuimme Karigasniemen tielle. Siinä olisi mahdollisuus keskeyttää vaellus ja nousta linja-autoon. Ei haluttanut. Tämä oli alkanut sujua, eivätkä kumppanit osoittaneet väsyneensä minuun.

Yllätyksiä

Mieluisiakin yllätyksiä saimme. Kauniita purolehtoja, joissa riekot pelmahtivat lentoon joukoittain. Tai tunturikoivikoita, jotka kimalsivat aamuauringon loisteessa. Monenlaisia eläinten jälkiä osui tiellemme. Oli uljaan näköistä kahden hirven rytmikäs juoksu jängän poikki. Märkä räntäsade osui kuin tilauksesta juuri Angelin kylässä Anni Nuorgamin talon pihassa. Meitä ei tarvinnut paljoa houkutella jäämään pihamökkiin yöksi ja saunomaan talon saunassa.

Yllättävän moni muukin oli osunut samaan aikaan hiihtovaellukselle. Kurttojoen kämpällä heitä tapasimme ja Vaskojoen kämppä alkoi illan kuluessa täyttyä niin, että kuorsausta ja tuhinaa kuului yöllä yhdestätoista ihmisestä ja kämpän pöytä sai valvoa pihalla kuutamossa. Kiinnostuneina katselimme ja vertailimme toistemme ahkiomalleja.

Vaskojoki oli viehättävän mutkainen. Koskipaikat olivat auki ja lorusivat ikuista lauluaan. Sellaisen lähellä sain kokea lyhyen ja ankaran kamppailun. Hangen alta kuului lorinaa.

Edellä hiihtävä Heikki jatkoi vakaasti menoaan. Minun alla lumi alkoi ruskaa ja painua. Siirryin nopeasti joen penkalle, mutta ahkioni alla lumi petti kokonaan ja sen perä putosi alas virtaan.

Siinä oli tiukka paikka. Vetääkö ahkio minua vai minä sitä. Minä voitin. Saavuimme Paskaojan kämpälle. Seutu on nimensä veroista kiveliötä. Kahvit siellä keitettiin. Majoittua emme voineet, sillä kämppä kuuluu nykyään Muotkan paliskunnalle.

Seuraavana päivänä sain ihailla moreeniharjulla seisovia majesteettisen uljaita vanhoja mäntyjä. Palmusunnuntain aattona suojasää alkoi kiusata. Lumi tarttui suksiini. Olin pannut niihin yleisliisteriä ja ne olivat luistaneet, mutta nyt ei. Onneksi Ilmalla oli liisterinpoistoainetta. Töihin siis.

Seurasi alamäki. Sukset takkuilivat vieläkin. Laskin nytkähdellen ja sitä lisäsi ahkion oma poukkoilu mättäissä. Käden satuttaminen edellisessä kaatumisessa vielä lisäsi epävarmuutta. Sinne vain hankeen upposin kainaloitani myöten, jalat olivat miten kuten ja ahkio pakkasi päälle. Kirosin hiljaa.

Väsytti vietävästi ja pieni Liisa sisälläni kysyi uhmakkaasti: Jäänkö tähän istumaan? … ja taas tuli Ilma apuun, pitämään ahkiota hännästä paikoillaan. Aikani peuhasin hangessa ja sain itseni ylös. Matka jatkui. Kotvan kuluttua Raimo kysyi puoliääneen kuin ohimennen. Sattuiko? Ei. Pintaan noussut pikku tyttö minussa lähti hypellen juoksemaan takaisin historian hämärään.

Mitä saavutin

Nyt tiedän, mitä on hiihtovaellus. Luonto näytti voimansa, vaikka ei onneksi pahintaan. Minä sain terveellisen kokemuksen heikkouksistani, mutta myös selviytymisestä. Ahkion kesytin kiltiksi seurailijaksi En sairastunut. Seuraavalla kerralla soluni muistavat kokemuksen, eivätkä tarvitse hätävarjelun liioittelua. Vastustuskykyni joutui koville, mutta se osoitti pätevyytensä ja nyt pullamössöelimistöni sai uutta puhtia ja ilmettä. Samalla retki ravitsi mieltäni ja sieluani.

Vaellusta en tehnyt minä, vaan me. Luonto oli karu ja aito, niin olimme mekin. Me elimme kaksi viikkoa luonnon ja itsemme ehdoilla. Kun saavutimme Nunnasen kylän, me ”tytöt” tunsimme saaneemme tarpeeksi ja kutsuimme ystävämme hakemaan meitä. Ahkiot ja sukset nostettiin auton peräkärriin.

Miehet jatkoivat hiihtoaan suunnitelman mukaan.

Liisa Haapalainen

Myytävänä erittäin edulliseen hintaan
kuvan mukaista AHMA- louetta.
Kangas säänkestävää, sisäpuolelta heijastavaa, taffeta kangasta.
Kaikki kiinnitysnarut sis. hintaan.
Mitat: etuosa 280 cm, syv. 200 cm.
Tuote retkitoimikunnan hyväksymä.
Hinta 56 e + toim.kulut.
Hinta pohjan kanssa 71 e + toim.kulut

Tunturikerho GEATKI

TILAUKSET:
Kalevi Kaasalainen
02 567091 040 7710778
Aarno Lehtisalo
02 564202 044 0195 002
Markku Salminen
09 2919916 0405484600

Noidalle rumpu

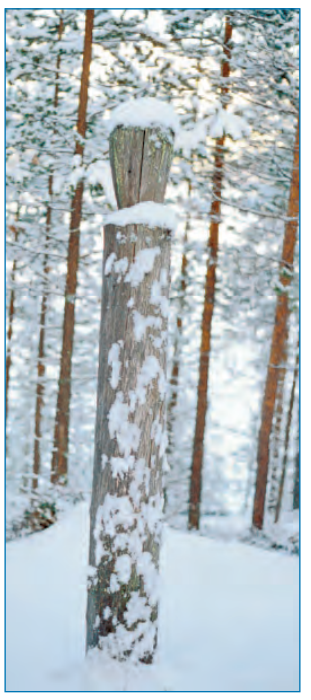
Viime susiaisten aikana **Pertti Keihäs** tuli siihen tulokseen, että Lapinnoita tarvitsee oman rummun. Ei se ole noita eikä mikään, jolla ei omaa rumpua ole.

Siispä ajatus kehittyi teoksi, ja ikäsusi **Paavo Kramsu** sai tärkeän tehtävän toimia noidan apuna ja hankkia sellaisen samalla kertaa kun logilaiset kävivät alkuvuonna harrastamassa kaamoshiihtoa Kiilopään maisemissa. Rumpu koesoitettiin retkeilykeskuksen myymälässä ja kelvolliseksi todettiin ja kaupat tehtiin.

Koska oheinen kuva on hieman epäterävä, johtuen ehkä juhlavan tilaisuuden kuvaajalle aiheuttamasta liikutuksesta, selvitettäköön että kuvassa rummun lahjoittaja Pertti luovuttaa soittimen Tunturiladun johtokunnan jäsenelle

Paavolle, joka lupasi luovuttaa sen puolestaan Susivaliokunnan puheenjohtajalle – ja näin on jo tapahtunutkin.

Susikyrön seita

Susikyrössä ison kämpän nurkalta kolmenkymmenen metrin päässä puuston keskellä on seitapaalu. Sen on veistänyt paikan päällä Ylikyrön kylässä asunut Ilmari Kyrö vuonna 1972 ensimmäisten Susikyrössä vietettyjen Susiaisten aikaan.

Perinnetiedon mukaan yleensä seitapaalu veistettiin elävään puuhun hyvän ja onnistuneen tapahtuman esim. kalaonnen johdosta. Veistämisessä syntyneet lastut piti jättää puun juurelle maatumaan. Mitään ei saanut viedä pois eikä tuhota, vaan ne oli jätettävä seidan juureen.

Koska Susikyrön Seita on veistetty paikalle tuodusta kelosta, se tulee aikanaan lahoamisen seurauksena katkeamaan maanrajasta. Vanhaa perinnettä kunnioittaen kaatunutta Seitaa ei saa siirtää toiseen paikkaan eikä saa viedä pois. Sen tulee antaa maata ja maatua paikalleen.

Tällaisen neuvon on antanut Pekka Huttunen.

Raimo

Mitä kuuluu Pekka?

Tunturilatulaisten tapaamisessa kuulee usein kysymyksen: ”Mitähän Huttus-Pekalle kuuluu” ?

Koska tapasin Pekan muutama viikko sitten, voin kertoa, että yhdistyksemme 92-vuotias kunniasusi suunnittelee tälle kesälle reissua Ullajärvelle ja Susikyröön, kunhan on ensin käynyt Eestissä viettämässä kylpyläviikon. Suunnitelmissa on myös käynti katsastamassa Kuhmossa sota-aikaista Salpalinjaa, jota Pekka oli jatkosodan alkuvaiheessa rakentamassa.

Edes alastulo katolta portaiden ohi ei estä Pekan maastossa liikkumista, onhan kävelykeppi kolmantena jalkana apuna. Kaikella kunnioituksella.

Raimo

Susivaliokunnan kuulumisia

Sukset ja ahkio on työnnetty varaston perälle ja talvivarusteet työnnetty naftaliiniin tulevaa talvea odottelemaan. Kesän retkiä odotellessa on oivallinen aika tutkiskella kirjallisia arkistojaan ja aloitella susihakemuspapereiden täyttäminen. Valmiit hakemukset ovat oltava susivaliokunnalla **elokuun loppuun mennessä.**

Sudeksi aikovien on osallistuttava haastattelutilaisuuteen, jossa jutellen selvitetään kokelaan susivaatimuksen mukaisia retkeilytietoja ja –taitoja.

Susivaliokunta järjestää kyseisiä tilaisuuksia Tunturiladun tapahtumien ja Suomen Ladun leiripäivien yhteydessä. Susivaliokunta voi erityisestä syystä ja eri sopimuksesta järjestää tenttitilaisuuden muunakin ajankohtana. Kokelaan on ilmoitettava aikomuksestaan osallistua haastatteluun hyvissä ajoin. Huomatkaa, että haastattelua ei tarvitse suorittaa sinä vuonna kuin jättää hakemuksensa. On mahdollista ja suorastaan toivottavaa, että asia suoritetaan pois alta jo edeltävinä vuosina. Kaikkea ei tarvitse suorittaa kerralla, vaan osa-alueita voi tenttiä eri vuosina.

Kesäpäivillä on viimeinen Tunturiladun tapahtuma, missä voi suorittaa haastatteluosuus kyseisen vuoden vihkimistä varten. Susiaisten yhteydessä hyväksytty haastattelu voidaan käyttää vasta seuraavien vuosien hakemuksien yhteydessä.

Susivaliokunta on tarkentanut eräitä susisääntöjen tulkintoja. Johtokunta on hyväksynyt nämä ehdotukset.

- 6 vuorokauden vaellus on käytännössä 6 päivän vaellus siten, että lähtö- ja paluupäivät luetaan mukaan (yöpymisiä on 5)

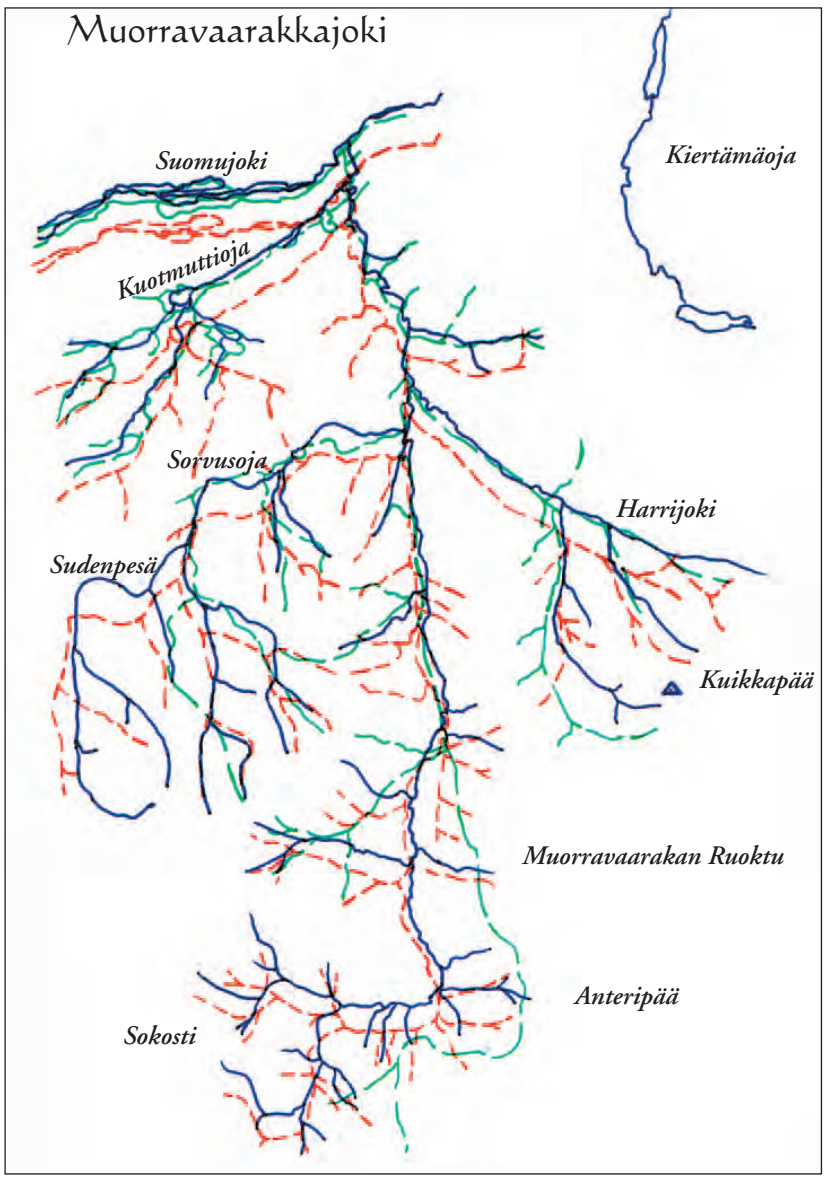
- tunturisusivaelluksen suunnistuksesta ei tarvitse vastata kokonaan itse. Riittää, että on vastannut retken jonkun osan suunnistuksesta. Asiasta on annettava selvitys retkikertomuksessaan.

- 300 kilometrin johtajasusivaellukseksi hyväksytään vaellus, jonka suunnitteluun ja johtamiseen anoja on osallistunut. Asiasta on annettava selvitys retkikertomuksessaan.

Olen kartantekijä

Tunturiladun puheenjohtajalla **Raimo Pahkalalla** on mielenkiintoinen hartrastus. Hän on kartantekijä. Yhtenä kimmokkeena eri aikakausien karttojen tutkiskelullle on antanut kommentti, että kartta ei pitänyt paikkaansa.

Johtajasusianomuksensa liitteeksi Raimo tarkasteli ja vertasi Saariselän alueen ”ei-ammattilaisten” tekemiä karttoja ammattilaisten karttoihin. Tarkasteltavia karttoja on kolmea eri tyyppiä eli Suomen taloudelliset kartat vuosilta 1943 - 1945, Imatran Lapinkävijöiden kartta vuodelta 1961 ja Ulkoilukartta vuodelta 1986. Taloudelliset kartat ja Ulkoilukartta ovat maanmittaushallituksen laatimia ja painamia karttoja.

Muorravaarakanjoki

- Muorravaarakanjoki on pääuoman osalta oikean muotoinen vuoden 196 kartassa verrattuna ulkoilukarttaan.

- Taloudellisessa kartassa muoto on oikein Suomujoelta Sollanpään kohdalle saakka. Siitä yläjuoksulle päin joki seikkailee noin 15 kilometsin matkalla pitkin tunturien rinteitä, lähes Anteripään huipulle saakka. Sijainniltaan vuoden 1961 kartassa koko joki sivupuroineen on lähes kilometrin verran liian etelässä verrattuna ulkoilukarttaan.

- Taloudellisessa kartassa sivupuroja on kymmenen kappaletta liikaa ja vastaavasti puuttuu yli kymmenen puroa, sekä Sokostilta tulevat latvapurot ja Sorvusojan autiotuvan yläpuolinen joki haaroineen. Lähes kaikkien sivupurojen muoto ja sijainti on väärin, kertoo Raimo.

Vuoden 1961 kartalle on Raimon selvitysten mukaan merkitty yli kymmenen sellaistaa puroa, jotka lienevät keväisten lumien sulamisesta syntyneitä valumavesiä, sillä niitä ei ole ulkoilukarttaan merkitty. Sorvusojan latvat ja Sarapieranmuurivaaralta tulevan puron latva on piirretty yli kaksi kilometriä liian lyhyeksi.

Kartan värit:
Suomen taloudellinen kartta vuosilta 1943 - 1945
Vuoden 1961 kartta
Ulkoilukartta

MENNÄÄN LOGIN BUSSILLA

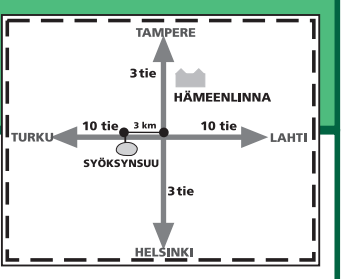
8-10.10. TUNTURILADUN SYYSKOKOUKSEEN ja SUSIAISIIN
Sotkamon Vuokatinrannassa.
Sitovat ilmoittautumiset kuljetuksen järjestämiseksi 9.9.04 mennessä.
Bussin hinta on Turusta edestakaisin 50 € .
Bussi ajaa Huittinen, Tampere, Jyväskylä, Kuopio, Iisalmi. Turusta bussi lähtee 8.10. perjantaina klo 18.00 JOS lähtijöitä on riittävästi.
Yht.henk. Paavo Kramsu puh. (02) 236 3369 tai 040 706 2764
Login tili Nordea 220518-41730. Viite 453.

www.tunturilatu.fi

KUTSU KERHOILLE

Kesäpäivien yhteydessä, lauantaina 14.8. klo 14-16, järjestetään kerhojen yhdyshenkilöiden ja Tunturiladun johtokunnan yhteinen kokoontuminen keskustellaksemme ajankohtaisista asioista.
Lisäksi olemme pyytäneet Sampo-pankin edustajan paikalle kertomaan kerhojen mahdollisuuksista hyödyntää heillä olevaa jäsenrekisteriämme.
Toivomme jokaisesta kerhosta 1-2 edustajaa paikalle.
Tervetuloa ja nähdään kesäpäivillä
Sirpa Alapuranen
Kerhoasiainhoitaja
puh. 040 8605148 / (09) 2989881

TUNTURILADUN KESÄPÄIVÄT 13. – 15.08.2004 SYÖKSYNSUUN LEIRIKESKUKSESSA HÄMEENLINNASSA

Perjantai **13.08.2004**
18.00 - Ilmoittautuminen alkaa, majoittuminen, seurustelua

Lauantai **14.08.2004**
8.00 - 9.00 Aamupala, ilmoittautuminen jatkuu
9.00 - 19.00 Luontopolku, mahdollisuus osallistua Tunturiladun "mottokisaan"
11.00 - Viirin nosto, avajaiset ja avajaiskahvit
14.00 - 16.00 Tunturiladun ja kerhojen toimihenkilöiden palaveri
16.00 - 17.30 Päivällinen
15.00 - 19.00 Sauna (naiset 15.00-17.00 ja miehet 17.00-19.00)
19.30 - Illanvietto, arpajaiset

Sunnuntai **15.08.2004**
8,00 - 9.00 Aamupala
9.00 - Aamun avaus
9.30 - Leikkimielinen kisailu joukkueittain Luontopolun palkintojen jako
11.00 - 12.00 Lounas
12.00 - Päättäjäiset ja viirin lasku

Osanottomaksu 7 €, sisältää tunnuksen, avajaiskahvit, telttapaikan ja saunan.

Majoitusvaihtoehdot ja hinnat:
1 hh 15 € /yö/hlö oma wc+suihku (2 kpl), 2 hh 12 €/yö/hlö (1 kpl) 4 hh 10 €/yö/hlö (5 kpl) 6 hh10 €/yö/hlö (3 kpl)
Omat lakanat ja pyyheliinat tai makuupussi.
Lattiamajoitus 4 €/hlö/vrk, sisältää patjan.
Asuntovaunu/asuntoautopaikat sähköttömiä

Ruokailut: • Aamupala 5,50 € •Lounas 7 € • Päivällinen 10 €

Ilmoittautumiset: 31.7.2004 mennessä Marja-Liisa Mäki,Torikatu 10 A 6, 13100 Hämeenlinna puh.ilt. 03-675 9061 Sähköposti: db.case-huolto@virpi.net

Tervetuloa kesäpäiville Hämeeseen! ALPPAS

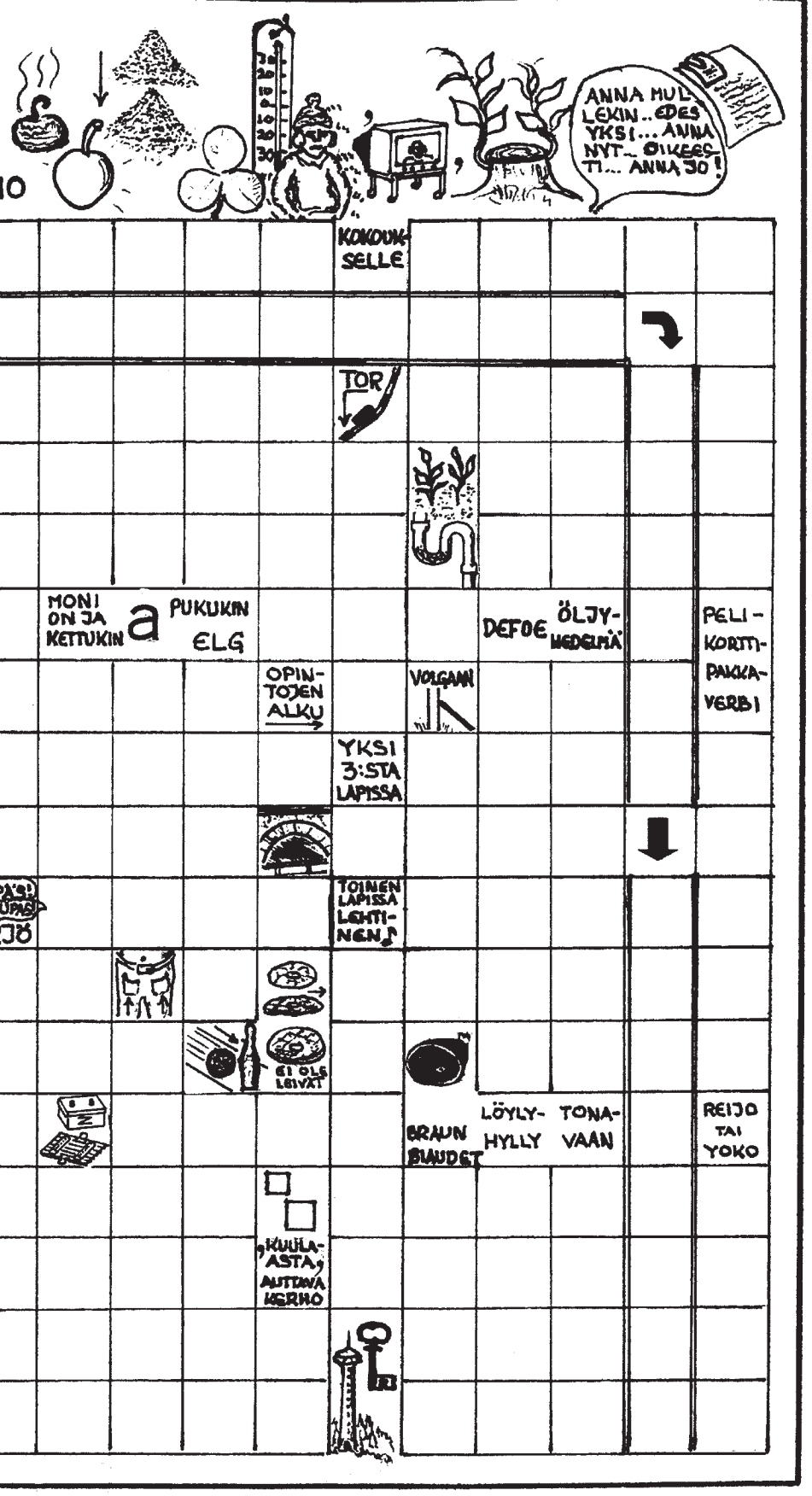
Päänvaivaa ristikoiden ystäville!

Sadepäivien tai iltojen iloksi on logilainen **Lasse Strang** laatinut Tunturilatu-aiheisen ristikon, jota hän itse sanoo helpohkoksi. Oikeat vastaukset voi lähettää osoitteella: Tunturilatu-lehti/ Satu Ojala Pl 36, 32701 HUITTINEN. Oikein vastanneiden kesken arvotaan Tunturilatu-aiheinen palkinto. Vastausten tulee olla perillä 25. 8. 2004 mennessä. Jos et malta lehteäsi leikellä, voit ottaa sivusta valokopion ja lähettää sen täytettynä toimitukseen.

TUNTURILATU -RISTIKKO

HELPOHKO. LAATINUT LASSE STRANG

RETKIMUISTIO VUONNA 2004

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla tässä lehdessä.

Kesäkuu

17. – 24. 6 Melontavaellus Inarilla (pohjoisosa). Ovtsi

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Tuula Granroth, tmgran@tapio.jklmlk.fi, puh. 040 735 4418

17. – 23. 6. Aikuinen – lapsi vaellusretki Lemmenjoen kultamaille Geatki
Retken tarkoitus on, että niin lapset kuin aikuisetkin pääsisivät sisälle vaeltamisen iloihin. Päivämatkojen pituudet suunnitellaan yhdessä sopiviksi.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Aarno Lehtisalo puh. (02) 546 202 tai 044 0195 002.

Heinäkuu

23.7 – 2.8. Pyöräretki Ruka – Nurmes. Kavtsi

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Juha Kelkka Vanhaistentie 7 A 14, 00420 Helsinki, puh. (09) 531 428, 050 528 4539.

22. 7. – 1. 8. Naisten vaellus Haltille Geatki
Naisten vaellukset on tarkoitettu kaikenikäisille ja kaikenkuntoisille naisille jotka hakevat elämyksiä Lapin huikeista maisemista.

Tiedustelut Satu Ojala puh. (02) 566 654 tai 050 5234 844. Sitovat ilmoittautumiset 30.6. mennessä.

Elokuu

27. 8. – 5. 9. Päivävaelluksia Susikyrön maastossa Geatki
Reissu on tarkoitettu kaikenikäisille naisille ja miehille. Tukikohtana Susikyrön kämppä.

Tiedustelut Satu Ojala (02) 566 654 tai 050 523 4844 Sitovat ilmoittautumiset 1.8. mennessä.

27.8. – 5.9. Naisten vaellus Pallas – Ounastunturin maastoon. Geatki
Tukikohtana Susikyrön kämppä jossa yövytään ensimmäisenä ja viimeisenä yönä, muuten maastossa.

Tiedustelut Satu Ojala (02) 566 654 tai 050 523 4844 Sitovat ilmoittautumiset 1.8. mennessä.

27.8 – 5.9. Ruskamatka Lappiin Geatki
Perusajatuksena on, että matka ei ole pelkkää bussissa istumista. Reissun ensimmäinen ja viimeinen yö vietetään Vuontispirtillä. Kotimatkoilla ovat mukana päivä- ja naisten vaelluksen osallistujat. Matkalla käydään mm. Lemmenjoella, tutustutaan Inarin seutuun ja sen tarjoamiin nähtävyyksiin.
Ruskamatkalla ei vaelleta.

Tiedustelut Satu Ojala (02) 566 654 tai 050 523 4844 Sitovat ilmoittautumiset 22.7. mennessä.

Syyskuu

25.9. – 3.10. Patikkavaellus Nurmes – Koli. Kavtsi

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Pertti Meriläinen Hirvitie 13 B 7, 01450 Vantaa puh (09) 872 2390, 0400 843 618.

Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja - autokuljetuksilla. Kysy kyytimahdollisuutta, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan, se on kaikille edullista.

Ilmoittakaa kerhot retkiä, vaelluksia, melontaa, pyöräilyä jne. retkimuistioon, sillä joku Tunturilatulainen voisi haluta mukaan kaverin puuttuessa, mielenkiintoisen kohteen takia, edullisemman kustannuksen takia jne. Seuraavan retkimuistion aineisto 21.8.2004 mennessä osoitteella:

Markku Salminen
Vuoritie 24
04400 Järvenpää
puh. koti (09) 2919916
matkap. 040 548 4600
sähköposti: markku.a.salminen@ jippii.fi
Retkitoimikunta

Ykin silta juuri ennen 1988 peruskorjauksen aloittamista

SAATAVANA VHS-VIDEOT

"Ykin silta" kertoo Ivalojoen Kultalaan Tunturilatu ry:n rakentamien siltojen I ja II rakentamisista ja korjaamisista muistolaatan paljastamistilaisuuden 20.9.2001 yhteydessä. Videon pituus on 58 min.

"Helatorstain hanhet" on dokumenttikuvaus Tunturikerho Kavtsin keväällä 2002 tekemältä lintu- ja luontoretkelta Viroon. Videon pituus on 1 h 24 min.

Videoiden hinta on 20 €/kpl ja sitä voi tilata omaan käyttöön kuvaajalta puh. 0400 547 743.

KAUPPA AVOINNA

Kaikki hyvät jäsenet ottakaa yhteyttä TL:n myyntiartikkeleiden tilausasioissa puh. (03) 675 9061 ilt. ja viikonl. tai osoitteella Torikatu 10 A 6, 13100 Hämeenlinna. Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á €-hinta	Viitenro
Jäsenmerkki	1,70	123
Pinssi	1,70	136
Postikortit=kämpät 3 eril.	0,20	123
Eräretkeilyn perusteet	11,80	152
Balggis-polku	1,70	165
Susimerkki	5,00	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	6,80	123
Kämppien avain	100,-	107
Jäsentarrat		123
-isompi (172x54 mm)	1,30 /kpl	
-pienempi (42x17 mm)	2,00/kpl/12 kpl liuska	
Kisatunnus	3,00	330

HUOM ! ALLAMAINITTUJEN TUOTTEIDEN HINNAT TARKISTETTU

50-vuotishistoria -teos	15,00	220
Juhlakuksa	8,00	204
Erä-SM toimitsijaliiviä varustettuna kisatunnuksella on vielä myynnissä kokoja XL ja XXL		
Liivi fleece-vuorilla	30,00	330

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Riitta Gerliniltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns. "vanhat jäsenet" maksavat aina jäsenmaksunsa Sammon jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen. Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT

Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun € 4/vrk/hlö.

Aihkin kämppämaksu on 15 €/pv/koko kämppä. Viitenumero 806. Kämpän varaus tehtävä Raimo Pahkalalle, jolta saa avaimen. Yhteystiedot löytyvät puheenjohtajan tiedoista.

Kämppien viitenumerot ovat: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.

Yhteydenottoja odotellen !

Keväisin terveisin! Marja-Liisa Mäki

www.tunturilatu.fi

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja: Raimo Pahkala
Honkakatu 10, 87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo.pahkala@nic.fi

Toimitussihteeri: Satu Ojala,
Huittisten Sanomalehti Oy,
Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
sähköposti:
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi

Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi

Julkaisutoimikunta:
Raimo Pahkala, Anne Toivonen, Juhana Häme, Riitta Gerlin, Satu Ojala (pj)

Tunturilatu-lehden ilmestyminen 2004:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
3.	27. 8.	14. 9.
4.	12. 11.	30. 11.

Osoitteenmuutokset:
Pirjo Sinilehto, Veisunkatu 14 as. 5, 33820 TAMPERE, puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi

Kavtsilaiset ilmoittavat muutoksensa jäsensihteeri Vappu Hietalalle,
Kylätie 2 A 15, 00320 HELSINKI, puh 587 3745, vappu.hietala@welho.com
Hän hoitaa tietojen muuttamisen myös Tunturilatuun ja Suomen Latuun.

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm ¼ sivu 290 euroa
½ sivua 540 euroa Koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy

Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy
Kokemäki 2004

Erilainen ruskamatka Lappiin 28. 8. – 5. 9. 2004

Lähde Tunturikerho Geatkin mukana erilaiselle ruskamatkalle Lappiin. Sinä, johon Lapin hulluus on iskenyt, mutta voimat eivät riitä vaeltamiseen. Reissu ei ole pelkkää bussissa istumista, vaan elämyksien ammentamista hyvinkin erilaisista kohteista.

Matkalle lähdetään lauantaiaamuna Huittisista ja ensimmäisenä päivänä ajetaan Vuontispirtille, jossa samassa bussissa mukana matkaavat vaeltajat jäävät Susikyröön. Viikon aikana käydään muun muassa Lemmenjoella aina Ravadaksella asti, Inarissa, Kaunispäällä, Tankavaarassa, perehdytään poronhoitoon ja huuhdotaan kultaa, käydään muun muassa Alarieston taidenäyttelyssä ja Siidassa. Reissun viimeisenä yönä yövytään Vuontispirtillä. Reissun hinta on 400 euroa sisältäen majoituksen, aamiaisen, päivittäin yhden lämpimän aterian (lukuun ottamatta meno- ja tulomatkoja) ja sisäänpääsyt eri kohteisiin. Bussimatkan hinta määräytyy lähtijöiden määrän mukaan, jota ovat jakamassa myös kaksi vaellusryhmää.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Aarno Lehtisalolle heinäkuun loppuun mennessä puh. 0440 195 002. 17. – 24. 6. Aarno on tavoittamattomissa eli vaeltamassa Lemmenjoella.

MOTTOKILPAILULLE JATKOAIKA

Hyvät Tunturilatulaiset!

Johtokunta on tutustunut viime vuoden aikana kilpailuun saapuneisiin ehdotuksiin. Hyviä ehdotuksia tuli monta. Kaivattu huippuehdotus ei vielä ollut tulleiden vastausten joukossa.

Tämän johdosta johtokunta päätti jatkaa kilpailuaikaa vielä Tunturiladun kesäpäiville lauantaihin 14.8.2004 saakka. Kesäpäivillä tulleet ehdotukset ovat nimettöminä esillä ja niihin voi ottaa kantaa ns. neuvoa-antavan äänestyksen periaatteella.

Tunnuslauseen tulee olla iskevä, lyhyt (2 – 4 sanaa) ja mieleenjäävä sekä siinä tulisi esiintyä sana Tunturilatu.
Esimerkkinä voisi olla esim: Tunturissa tavataan – Tunturilatu

Tunnuslauseen, moton, tulisi mahdollisimman hyvin kuvata toimintaamme ja aatteitamme. Tunnuslausetta voivat käyttää sekä Tunturilatu että Tunturikerhot paikkakunnillaan.
Kukin kilpailija voi osallistua haluamallaan määrällä ehdotuksia. Tunturiladun johtokunta valitsee saapuneiden vastauksien joukosta voittajan.
Paras ehdotus palkitaan luonnollisesti retkeilyaiheisella palkinnolla.

Kilpailuehdotuksia voi lähettää osoitteeseen:
Hanna-Mari Sinilehto
Männikkötie 5 B 20
05830 Hyvinkää
tai sähköpostiosoitteella:
Hanna-Mari.Sinilehto@vtt.fi
sekä Tunturiladun kesäpäivillä 14.8.2004 asti.

Johtokunta

TUNTURILADUN ERÄRETKENVETÄJÄN KURSSI

Koulutustoimikunta järjestää Kangaslammilla tunturikerho Njealljen avustamana Tunturiladun uuden koulutusmateriaalin mukaisen Eräretkenvetäjän kurssin.

Teoriaosa 20.-22.8.2004
Maasto-osa 16.-17.10 2004

Kurssilla annetaan lisätaitoja ja varmuutta retkenvetäjäksi ryhtymistä varten. Osallistujilta edellytetään, että retkeilyn perustiedot ja suunnistustaidot ovat hallussa. Kurssi toteutetaan omakustannushintaan.

Ilmoittautuminen 1.6.-15.7.2004.

Ilmoittautumiset ja kyselyt Marita Maula, marita.maula@kolumbus.fi
p. 040 509 4412

Tunturiladun Susiaiset ja syyskokous Sotkamon Vuokatinrannassa 8.-10.10.2004

Ohjelma

Perjantai 8.10.2004
Ilmoittautuminen alkaa 18.00. Seurustelua. 19.00-21.00 Iltapala. Laulelua.

Lauantai 9.10.2004
Aamupala 7.30 - 9.30 . Avajaiset 10.00. Syyskokous 11.00-13.00.
Kokouskahvit 13.00-
Erilaista toimintaa sen jälkeen kuten: Ari Salminen piirtää muotokuvia (oma maksu).
Luontopolku on kuljettavissa aamusta alkaen. Vaaran valloitus.
Mahdollisesti muutakin , jos keksitään.
Päivällinen ja saunat 16.00-18.00
Susiaiset 18.30-. Illanvietto, iltanuotio ja yölaulut n. 20.00-

Sunnuntai 10.10.2004
Aamupala 7.30-9.00. Aamuhartaus 9.00. Susien kokous 9.30
Tervafilmi 10.30 Lounas 11.30. Päättäjäiset 13.00

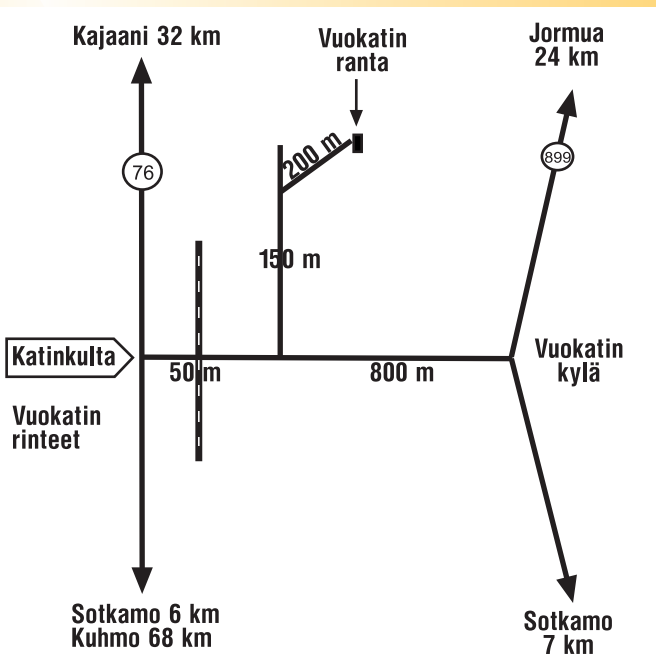
Osanottomaksu on 9 euroa ja sillä saa tunnusesineen, ohjelman, mehut nuotiolla ja yhdet iltakahvit, (kokouskahvit tietenkin). Saunat ohjelman mukaan.
Ilmoittautuminen 1.10. mennessä Liisa Haapalainen p. (08) 666 1932
liisa.haapalainen@luukku.com

Majoitusvaihtoehdot

Teltta (oma) 3 e
Asuntovaunu tai -auto 5 e ,
sekä sähkö mittauksen mukaan
15 snt kwh tai 3 e vrk
Yhteismajoitus 10 e
Aitat 15 e
Rantamökit 25 e
Takkamökit 28 e
Saunamökit (2 kpl) 35 e

Ruokailut:
aamiainen 5 e, lounas 5 e,
päivällinen 7 e , iltapala 2 e,
vahvistettu iltapala 4 e,
päiväkahvi 2 e

Hinnat ovat henkilöltä vuorokaudessa. Erityisruokavalioiset ilmoittakaa ajoissa.

Hinnat eivät sisällä liinavaatteita, liinavaatesetti 6 e. Mökki tai aitta yhdelle plus 50%
Vuokatinranta huolehtii myynnistä ja varausten vastaanottamisesta.

VUOKATINRANTA
Suvikkaantie 1
88610 VUOKATTI
puhelin 08 – 619 470
faksi (08) 6194722

Vuokatinrantaan voi majoittua pitemmäksikin ajaksi. Lähellä on Vuokatinvaaran ulkoilureitit, urheiluopisto (uimahalli) , hiihtoputki, lumilautailutunneli, Katinkulta .. ja vesistöä piisaa.

Retkeilyä Vienan Karjalassa

Juhlapäivällinen Venehjärvellä Vienan Karjalassa.

Vienan Karjalaan on tarkoitus perustaa kesällä 2004 Kalevalan kansallispuisto. Eräoppaan koulutuksen saanut Markus Sirkka kävi kertomassa retkistä karjalaisiin runokyliin ja luonnonkaunisiin maisemiin tunturikerho Kavtsin kerhoillassa Helsingissä 15. maaliskuuta.

Puisto ei vielä liene välittömässä vaarassa, mutta hakkuut ovat jo käynnissä suunnitellun puiston pohjoisrajalla. Alueelta kerätään esim. Ikean tehtaaseen puita.

Vienan Karjalan kylissä retkeilijä pärjää karjalan kielellä. Varustautumisessa on huomioitava, ettei maastossa juurikaan ole retkeilyrakenteita, mutta joitakin pieniä, huonokuntoisia kalakämppiä löytyy. Puistossa on paljon louhikkoisia ja kivikkoisia alueita, sekä kelopuita.

Luonto on puhdasta, puissa on naavaa ja kääpiä. Vettä voi ottaa käyttöön joista ja järvistä. Kovin isoja jokia alueella ei ole, männyt ovat kooltaan suurempia kuin Suomen puolella. Venehjärvestä voi saalistaa varsinkin lokakuulla isoja muikkuja.

Karjalan vanhoissa metsissä ja mäntykangasmailla viihtyvät myös suurpedot: ahmat, sudet, karhut ja ilvekset, mutta ne harvoin näyttäytyvät retkeilijöille.

Lintukanta on rikasta ja kanadanmajavia on pesiytynyt alueelle.

Opaspalveluja voi hankkia Venehjärven talosta, jossa voi myös majoittua ja ruokailla hintaan 25-30 E/yö. Talo tarjoaa karjalaisia herkkuja.

Mielenkiintoista olisi selvittää, mitä yrttejä paikalliset keräävät ja säilövät ja mihin tarkoitukseen niitä käytetään?

Vienan Karjalassa liikuttaessa suomalaisen hyvä muistaa, että kyseessä on Venäjä ja ettei esim. sähköä välttämättä ole yöpymiskohteissa käytettävissä.

Pihkapuustoa

Venehjärven pohjoispuolella voi ”lyödä päänsä” toteemipaalua muistuttavaan mäntyyn. Alueella on pihkanvalutusmänniköä, joista vietiin pihkaa Vuokkiniemen tehtaaseen.

Pihkasta valmistettiin aikoinaan noin 200 erilaista tuotetta, esim. parfyymeja ja liimaa. Pihkanvalutus loppui 1990 ja alueella on jäänyt satoja valutuspuita retkeilijöiden ihmeteltäväksi.

Venehjärvellä on myös merkattua polkua, jota pitkin kulkea. Kosteat korpinotkot voivat olla lohkareisia ja vaikeita ylittää. Palokerot ovat järvien läheisyydessä yleisiä. Mäntykankailla on helpompi liikkua kuin suo- ja puroalueilla, pitkospuita ja siltoja ei juurikaan ole.

Retkeilijän tarvitsee tietää, ettei venäläisissä kartoissa aina näy kaikki, esim. pieniä lampia on jäänyt merkitsemättä karttoihin. 1:200 000 kartalla pärjäilee suunnistustaitoinen maastossa hyvin.

Alueen paluumuuttajat ovat karjalaisia. Asutusalueella korostuu vaatimattomuus, toisaalta karjalainen vieraanvaraisuus ja ystävällisyys. Matkailijoihin suhtaudutaan myönteisen uteliaasti.

Talviretkeilyyn on järjestetty moottorikelkkasafareita, mutta kansallispuiston perustamisen jälkeen tästä käytännöstä luovuttaneen. Puiston pinta-alaksi on kaavailtu 740 neliökilometriä.

Kostamus

Kostamuksessa asuu nykyään noin 30.000 asukasta. Kostamuksen luonnonsuojelualue perustettiin 1984, Suomen puoleinen osa on nimeltään Ystävyyden puisto. 1990-luvulla yhteistyö alkoi näkyä käytännössä: tutkimus ja esim. kulttuuriyhteistyötä ja koululaisvierailuja tehtiin puolin ja toisin.

Keloja Kostamuksessa kurkottaen kohti sinitaivasta.

Alueelle on rakennettu Iso Metsätalo, johon tutkijat ja matkailijat majoittuvat. Käytössä on myös sauna. Yöpyminen maksaa 3,5 dollaria/yö.

Luonnonsuojelualueelta löytyy joitain tulipaikkoja ja pitkospuita, sekä kämppiä, joiden tiivistämiseen on käytetty sammalta. Jäkäläkankailla saattaa nähdä metsäpeuratokan, jossa on 20-30 eläintä.

Alueella voi nähdä myös susia ja ilveksiä. Alunperin puisto perustettiin metsäpeuran suojelemiseksi. Kooltaan alue on 480 neliökilometriä.

Isojen puiden keski-ikä on 120 vuotta, mutta vanhimmat puut yltävät noin 450 vuoden kieppeille. Korkeimmat harjut ovat 100 metrisiä. Palokoroja ja tuoreita metsäpaloalueita on jonkin verran.

Jokien vedet ovat kuivina kesinä matalia, jolloin melontaretket tuottavat ongelmia. Koskia puistoalueella on 16, joista Saarikoski on isoin, 130 metrin matkalla on kaikkiaan 8 metriä pudotusta. Kalansaaliksi saattaa nousta lohta, harjusta ja muita talouskaloja.

Kalalupia saa ostaa Kostamuksesta ja puiston oppaalta Dmitri Zakharovilta. Opastuskustannukset puistossa maksavat 60 dollaria/euroa/vrk. Viiden vuorokauden ruuat maksavat 60 dollaria kahdelta hengeltä, ruokana on esim. kasviksia, vihanneksia ja säilykelihaa. Puistoon peritään 5 dollaria pääsymaksua ja kalaluvista 5 dollaria/vrk.

Puistossa saa kulkea vain oppaan kanssa ja kulkea saa vain tiettyjä reittejä pitkin. Reitti kulkee pääosin joen rantaa pitkin. Marjoja ja sieniä ei saa poimia, sillä alue on pyhitetty puhtaasti tutkimuskäytölle.

Kostamuksen eräoppaan, Dmitri Zakharovin yhteystiedot: zakharov@onego.ru, http://home.onego.ru/~zakharov

Zakharov on ollut aiemmin puiston palveluksessa ja sittemmin perustanut oman matkailuyrityksen Matka-Kos, joka löytyy myös nimihaulla netistä. Venäjänkielentaitoiset saavat Dmitrin kiinni langanpäästä: puh/fax:+78145977580.

Viisumin saantiin on hyvä varata viikko aikaa. Matkavakuutus on pakollinen. Auton vakuutuksen saa ostaa rajalta. Mikäli peräkärry on mukana, on muistettava ottaa vakuutus myös peräkärrylle.

Retkeilemään kannattaa lähteä pienellä 5-10 hengen porukalla, jolloin esim. Vuonnisessa majoitustilat järjestyvät kaikille.

Venäjällä voi oleskella 3 arkipäivää ilman rekisteröintiä. Rekisteröintileiman antaa joko paikallinen poliisi tai hotelli, jolla on leimananto-oikeus. Viimeistään tullista kannattaa kysellä missä sijaitsee oman matkakohteen rekisteröintipaikka. Leiman hinta vaihtelee paikkakunnittain.

Ongelmatilanteissa voi kääntyä Vienan Karjalan konsulaatin puoleen Petroskoissa: Ul. Puskinskaja 15, 185005 Petrozavodsk.

Suomenkielisen neuvonnan saa Suomen pääkonsulaatin kautta Joensuusta p. 8-8142- 761564 ja 8-8142-766208 Venäjältä soitettaessa.

Vuokkiniemelle on Suomen rajalta Vartiuksesta reilun tunnin matka. Kalevalainen kulttuuri ja erämaa on tutustumisen arvoinen asia. Kivilabyrintit ovat myös kiinnostavia. Ja melkein joka kylästä löytyy majoitusta, joten eikun menoksi.

Ennen matkaa kannattaa käydä vilkaisemassa seuraavia suomenkielisiä sivuja: www.karelia.ru www.onego.ru/carelia www.juminkeko.fi

Leena Neuvonen
Kuvat: Markus Sirkka

Kalliojoki - Kostamuksen isä.